

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXI П'ЯТНИЦЯ, 30 ЛИПНЯ 2004 РОКУ ЧИСЛО 31 VOL. CXI FRIDAY, JULY 30, 2004 No. 31

НАТО і ЕС для України вже не пріоритети

Президент Леонід Кучма викинув з Воєнної доктрини України положення щодо вступу країни до НАТО та ЕС

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. - 26 липня Президент України Леонід Кучма зустрічався в Криму з Президентом Росії Володимиром Путіним. Перед самим початком перемовин було оприлюднено підписаний ще 15 липня президентський указ про вилучення з Воєнної доктрини України положення про вступ України до НАТО та ЕС.

Як пише Вікторія Сюмар для „Голосу Америки" з Києва, „справжній подарунок зробив своєму російському колезі український Президент Леонід Кучма. За три місяці до виборів нового глави держави Л. Кучма суттєво підкореґував Воєнну доктрину України – вступ до НАТО та ЕС вже не є кінцевою метою евроатлантичної інтеґрації країни. Положення про це Леонід Кучма вилучив своїм указом. Як повідомляється, перед тим, 6 липня, це рішення схвалила Рада з національної безпеки та оборони, розглядаючи питання про висновки Стамбульської зустрічі та засідання комісії „Україна-НАТО" з 28 червня. Нагадаємо: дехто очікував, що саме у Стамбулі Україну запросять до альянсу, однак цього не сталося, а глави світових держав наголосили, що подальша інтеґрація України у західному напрямку прямо залежатиме від того, як проходитимуть вибори.

Опозиція вже давно заявляла про те, що Воєнна доктрина не відповідає реальним діям вищого керівництва держави. Таку думку поділяє депутат Верховної Ради від „Нашої України" Георгій Манчуленко: „У Воєнній доктрині ми кажемо, що хочемо набути повноправне членство в НАТО і в Европейському союзі. З другого боку – ратифікуюємо угоду про Єдиний економічний простір, приватизовуємо „Криворіжсталь" абсолютно непрозоро, проводимо так звані перевибори у місті Мукачеві…".

Навіть політики з провладного табору визнають, що „орієнтування" на НАТО було лише декларацією, насправді ж Україна не виконувала тих принципів, яких дотримуються в країнах-членах альянсу. Наприклад, Леонід Кравчук, керівник парляментської фракції СДПУ(о), з цього приводу сказав: „Потрібно хотіти в НАТО. Ми не хочемо сьогодні. Є влада, яка не хоче в НАТО і під різними приводами каже, що і нас не хочуть. НАТО висуває ті претензії, які є нормою і принципами життя НАТО. Якщо ми хочемо в НАТО, то не можемо претендувати на зміни принципів життя НАТО. Ми повинні до них пристосуватися. Ми ж хочемо так: беріть нас, але змініть умови свого життя, тобто якщо вас 26, ви поміняйте ваші принципи для того, щоб нас взяли в НАТО".

Подібно до того, що рішення Леоніда Кучми щодо зміни Воєнної доктрини було несподіванкою і для штабу владного кандидата Віктора Януковича. Керівник його штабу Сергій Тигіпко, коментуючи указ Л. Кучми, сказав, що вступ до НАТО – все ж має бути кінцевою метою евроінтеґрації: „Якщо говорити про евроінтеґрацію, то все ж таки вступ в Европейський союз і вступ в НАТО є кінцевою метою. Якщо говорити про евроінтеграцію, то безумовно можна сказати, що

(Закінчення на стор. 4)

Оприлюднено звіт про розслідування терористичних нападів 11 вересня 2001 року

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У четвер, 22 липня, оприлюднено 567-сторінковий звіт Незалежної комісії з розслідування нападів 11 вересня 2001 року.

Автори звіту – члени Республіканської та Демократичної партій – гостро критикують спецслужби США і вважають за необхідне серйозно реформувати їх. У документі зазначається, що керівництво країни протягом багатьох років недооцінювало ступінь терористичної загрози. Голова комісії Томас Кейн, колишній губернатор штату Ню-Джерзі, заявив, що країна залишається незахищеною перед нападами терористів у майбутньому. На його думку, існує висока вірогідність, що терористи знову нападуть на США, і цього разу вислiди нападу можуть бути ще трагічнішими.

Десять членів очолюваної Т. Кейном комісії виявили, що країна не була готовою до терористичної загрози напередодні 11 вересня, і тепер треба негайно взяти до уваги висновки розслідування. Хоча звіт не називає нікого особисто винним, проте вказує, що ні Президент Бил Клінтон, ні Джордж Буш не надали загрозі тероризму належної уваги, хоча і розуміли її небезпеку.

Незалежна комісія, яка оприлюднила вислiди розслідування щодо нападів 11 вересня в Ню-Йорку і Вашінґтоні, дійшла висновку, що уряд США недооцінював обсягів загрози від „Аль-Кайди", не усвідомлював маштабів загрози, що розвивалася упродовж кількох років. З цього приводу влада припустилася недоліків у політиці, керівництві та у здатності уявити собі можливий розвиток подій та не зуміла попередити терористичні атаки, жертвами яких стали близько трьох тисяч осіб.

Хоча комісія не стверджує, що нападів 11 вересня можна було уникнути, у звіті згадано втрачені можливості зірвати змову викрадачів. Звіт комісії рекомендує створити кабінетну посаду директора з питань розвідки і Національний центр боротьби з тероризмом.

За словами Т. Кейна, розслідування ставило собі за мету не допустити повторення нападів 11 вересня, а не шукати винних.

Комісія рекомендує запровадити зміни діяльности правоохоронних органів ще до наступних президентських виборів, аби не гаяти часу. У звіті говориться також про те, що американська влада не реаґувала на ознаки можливого нападу, хоча мала таку інформацію.

У звіті зазначається, що ще у 1998 році керівник Центрального розвідувального управління Джордж Тенет заявив чільним урядовцям, що проти США ведеться війна, але тоді спецслужби не змогли об'єднати зусилля проти загрози тероризму. Влітку 2001 року були усі ознаки плянованого удару, і 6 серпня Дж. Тенет доповідав Президентові Дж. Бушеві про наміри „Аль-Кайди" вчинити напад, проте Президент до цієї розмови не повертався аж до 11вересня. Не зроблено жодних заходів зі сторони уряду, щоб зашкодити плянам „Аль-Кайди" чи відсунути можливість їх здійснення.

Висновки розслідування дозволяють стверджувати, що американський уряд іґнорував очевидні сиґнали і не скористався можливістю запобігти нападові. У звіті вказується на ряд моментів, які могли б привести до виявлення підготування нападу, але вони залишилися поза увагою американських спецслужб.

23 березня 2001 року радника Президента США з питань національної безпеки Кондолізу Райс попередили про створення мережі „Аль-Кайди" у США. 16 травня американське посольство надіслало застереження, що група Осами бен Ладена плянує напад у США зі застосуванням вибухової речовини. 29 травня голова Національної ради безпеки застеріг Кондолізу Райс, що коли напади стануться, буде пізно переглядати запобіжні заходи. 22 червня ЦРУ попередило усі підрозділи про можливі напади самогубців „Аль-Кайди". 25 червня К. Райс одержала шість повідомлень про готування нападу „Аль-Кайди". 2 липня ФБР попередило правоохоронні органи про загрозу від О. бен Ладена, а 15 серпня почало слідство у справі затримання Захарія Мусаві, який вчився керувати літаком. Однак, напади 11 вересня стали несподіванкою, і ніхто не знав, що робити.

Автори звіту додають, що серед інших цікавих висновків варто зауважити, що розслідування не виявило жодного зв'язку „Аль-Кайди" з іракським режимом Садама Гусейна.

Президент Джордж Буш, ознайомившись з документом, схвально відгукнувся про звіт Незалежної комісії і сказав, що згоден з її висновками про те, що викрадачі скористалися глибокими недоліками низки американських установ. Він підкреслив, що „автори звіту зробили величезну і якісну працю, вивча-

(Закінчення на стор. 3)

Трагічний випадок в Україні

25 липня між селами Куровичі та Підгайчики Золочівського району Львівської области сталася дорожньо-транспортна пригода, внаслідок якої загинули довголітній редактор „Української думки" в Англії, провідний діяч Союзу українців у Великій Британії Святомир Фостун, генеральний секретар Крайової управи дивізійників у Великій Британії Маркіян Шептицький, провідний діяч товариства колишніх вояків Володимир Пігій, Роман Панкевич, дивізійник, громадсько-політичний діяч зі Львова, співзасновник Народного Руху України у Львові. Вони поверталися з відправ на вшанування полеглих під Бродами вояків дивізії „Галичина".

Автомобіль „ВАЗ-2107", за кермом якого був Роман Панкевич, виїхав на зустрічну смугу автодороги Львів – Кіровоград, де зіткнувся з мікроавтобусом „Фольксваґен-транспортер". Водій та пасажири мікроавтобусу не постраждали. Попередня причина випадку – серцевий напад у Романа Панкевича.

Вічна пам'ять загиблим!

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко і О. Мороз домовились

КИЇВ. – Кандидати на посаду президента Віктор Ющенко та Олександер Мороз 26 липня погодилися координувати зусилля для забезпечення чесности та прозорости виборчого процесу. Співрозмовники запевнили, що проведуть свої передвиборні кампанії без використання „чорного піару" і дотримуватимуться один щодо одного „політики ненападу". В.Ющенко і О.Мороз впевнені, що спільними зусиллями вдасться забезпечити чесний підрахунок голосів та запобігти маштабній фальсифікації виборів владою. Кандидати мають намір встановити громадську контролю за виборчим процесом на всіх його етапах – починаючи з формування територіяльних виборчих комісій та уточнення дійсного списку виборців, закінчуючи спостереженням за підрахунком голосів українськими та закордонними спостерігачами, проведенням альтернативного підрахунку голосів. В. Ющенко і О.Мороз також привітали намір КПУ взяти участь в організації спільної контролі за прозорістю виборчого процесу.

Л.Кучма і В. Путін обговорювали питання СНД і ЄЕП

ЯЛТА. – В Криму 26 липня зустрічалися президенти Л. Кучма і В. Путін. Темою переговорів, згідно з офіційною інформацією, були Єдиний економічний простір і СНД. Також обговорювалося питання транспортування нафти та діяльність Міжнародного консорціюму з газотранспортної системи України. Президенти взяли участь у форумі ділових кіл України та Росії в Лівадійському палаці, де зустрілися керівники найпотужніших російських нафтових і металургійних компаній. До Ялти прибув й український прем'єр Віктор Янукович, який напередодні заявляв, що хоче провести переговори з російськими нафтотрейдерами та урядовцями щодо запобігання скоку цін на пальне. З 1 серпня Росія підвищує експортне мито на нафту з 41 до майже 70 дол. за тонну.

Л. Кучма звинуватив К. Паскуаля і С. Пайфера в односторонності

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Президент України Леонід Кучма вважає, що колишні посли США в Україні Стівен Пайфер і Карлос Паскуаль односторонньо інформували керівництво своєї країни про ситуацію в Україні. Про це він заявив 24 липня в Дніпропетровську. „У мене склалося враження, що працювали вони тільки на одну силу – ту силу, яка в опозиції, а так не повинно бути. С. Пайфер працював в Україні від 6 січня 1998 року до жовтня 2000 року. На цій посаді його змінив К. Паскуаль, який виконував свою дипломатичну місію до серпня 2003 року.

Росія не зменшить свої сили в Севастополі

СЕВАСТОПОЛЬ. – Росія не піде з Севастополя, заявив 26 липня міністер оборони Росії Сергій Іванов, після паради бойових фльотів Росії та України у Севастополі. „На рівні держави прийняте рішення про початок будівництва пункту базування Чорноморської фльоти у Новоросійську, але це абсолютно не значить, що ми збираємося зменшувати свої сили, що базуються в Севастополі", - заявив міністер. Сергій Іванов також наголосив, що штаб Чорноморської фльоти залишиться в Севастополі. Він зазначив, що „дві бази завжди краще за одну. У нас досить, морської піхоти, морської авіяції, які треба розгорнути у нормальних умовах і розмістити їх в Краснодарському краї". Міністер оборони Росії повідомив, що наступного року почне діяти цільова програма з облаштування військово-морської бази у Новоросійську.

Українці збільшують кількість населення Чехії

ПРАГА, Чехія. – Чеський уряд повідомив 23 липня, що населення країни зросло, вперше за 9 років, завдяки імігрантам. Значну частину прибулих мешканців Чехії складають українці. Чеське телебачення, посилаючись на державну службу статистики, повідомило, що минулого року в тій країні народилося 228 українських громадян. За неофіційними даними, загалом за межами України живе від 4 до 7 мільйонів українців, які подалися за кордон в останні роки переважно у пошуках праці.

На Черкащині виборча кампанія почалася з нищення незалежної преси

ЗВЕНИГОРОДКА. – Звенигородське поліграфічне підприємство раптово і без попереджень, всупереч укладеному договору, 22 липня відмовилося надалі друкувати тальнівську незалежну газету (Черкаська область) „Поле чести". Лист, підписаний директором друкарні Володимиром Неумитим, про розрив договору, надійшов до редактора Володимира Гордєєва після публікації в газеті репортажу із Співочого поля про висунення кандидатом у Президенти Віктора Ющенка та інтерв'ю про цю подію з заступником голови Української народної партії Іваном Зайцем. За словами В. Гордєєва, „це сталося у результаті прямого тиску керівника Черкаського комітету у справах преси та інформації Миколи Костицького – він одразу після виходу у світ згаданого номеру прибув у Звенигород й особисто попередив директора друкарні В. Неумитого, що його звільнять з праці, якщо надалі друкарня буде друкувати подібні газети". За словами заступника голови Української народної партії Івана Зайця, „влада уже включилася у виборчі перегони зі застосування амінресурсу та терору. На початку виборчої кампанії робиться спроба закрити останню регіональну газету, яка доступна для вільного обміну думками", – зазначив він.

Мільйонери ростуть, як гриби

КИЇВ. – Кількість мільйонерів в Україні зросла більш, ніж удвічі – повідомив 22 липня заступник голови Державної податкової адміністрації Сергій Лекар. Йдеться про тих 885 громадян, які офіційно задекларували свої доходи за попередній рік. Наступного року податківці очікують збільшення кількости мільйонерів, передусім через зниження розміру податку на доходи громадян від початку цього року. Незважаючи на різке зниження розміру податку на доходи громадян цього року – з 40 до 13 відсотків – за перше півріччя податківці вженазбирали половину суми, яку минулого року отримали з громадян у вигляді податків. У податковій сподіваються, що і річний плян буде виконано, і пояснюють це тим, що громадяни та їх працедавці стали частіше „світити" справжні платні. 24 мільйони платників податку забезпечують надходження до бюджету близько 13 мільярдів гривень. За словами заступника голови ДПА Сергія Лекаря, серед 855 громадян-мільйонерів – 142 можна назвати „доляровими" мільйонерами, тобто вони задекларували доходи понад 5 млн. 300 тисяч гривень. Проте офіційних мільярдерів в Україні покищо немає.

Донбас попрощався зі загиблими шахтарями

ДОНЕЦЬК. – 22 липня у Донецькій області відбулося поховання жертв катастрофи на шахті „Краснолиманська". Співчуття рідним загиблих висловив Папа Іван Павло II. Аварія на шахті „Краснолиманська" стала найбільшою після того, як два роки тому на іншій вугільній копальні в Донбасі загинули 33 гірники. Українська прокуратура провадить слідство за підозрою у порушеннях правил техніки безпеки на шахті. На поверхню були підняті тіла 31 загиблого гірника. Одне тіло залишається неопізнаним.

За американською оцінкою Україна обігнала Росію

КИЇВ. – За рівнем економічної свободи Україна посідає 107 місце у світі, Росія – 114. У країнах, що обмежують торгівлю і придушують охоту до продуктивної діяльности, починається стагнація. Так вважають автори доповіді „Економічна свобода у світі в 2004 році", випущеної дослідницьким центром „Cato Institute", у Вашінгтоні. Найвищу оцінку серед всіх охоплених дослідженням країн автори дали Гонконґові. У першу десятку найбільш економічно вільних держав також увійшли Сінґапур, Нова Зеландія, Швайцарія, Великобританія, США, Австралія, Канада, Ірляндія й Люксембург. Німеччина зайняла 22 місце, Італія і Японія – 36 , Франція – 44, Індія – 68, Китай – 90. У доповіді особливо відзначається ряд держав із централізованою пляновою економікою, що за час з 1990 року досягли значних успіхів на шляху до економічної свободи. Це – Естонія (зайняла 11 місце), Латвія (36), Литва (44), Угорщина, Чехія й Словаччина.

Польські інвестиції в Україну збільшилися у кілька разів

ВАРШАВА, Польща. – В три – чотири рази збільшилися польські капіталовкладення в Україні та Росії. Минулого року інвестиції перевершили 100 мільйонів долярів. – пише „Ґазета Виборча". Минулого року, польські фірми заінвестували в цілому світі близько 400 мільйонів долярів, тобто майже вдвічі більше ніж рік тому. Це історична подія. Вона була можливою тільки завдяки найбільшому від часу розпаду СРСР поширенню Польщі на східні ринки, зокрема в Росії та в Україні – пише публіцист щоденника „Ґазета Виборча" Анджей Стец. Але це щойно початок. Найближчими місяцями, вартість будованих там поляками фабрик може досягнути кількохсот мільйонів долярів – прогнозує публіцист. На його погляд польські фірми приваблює на Схід швидкий економічний ріст, великі ринки збуту і все ще невелика конкуренція західніх компаній. Капіталовкладенням сприяє також основна розрахункова валюта на Сході – доляр, який дешевшає.

Україна втратила відомого актора

КИЇВ. – 22 липня на 77-му році життя після тяжкої тривалої хвороби помер відомий український актор Костянтин Степанков. Він народився у Хмельницькій області. Закінчив Київський інститут театрального мистецтва ім. І. Карпенка-Карого – курс Амвросія Бучми. З 1955 року — актор академічного театру ім. І.Франка, з 1968-го – Київської кіностудії ім. О.Довженка. К. Степанков багато років працював педагогом і керівником катедри акторської майстерности театрального інституту ім. І.Карпенка-Карого. Народний артист Радянського Союзу, лавреат Державної премії України імені Довженка, перший лавреат премії імені Бикова. К. Степанков виконав понад 100 ролей в театрі і кіно. Найвідоміші ролі у фільмах „Як гартувалася сталь", „Захар Беркут", „Дума про Ковпака", „Білий птах з чорною відзнакою", „Леґенда про княгиню Ольгу" та інші.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Колишні політв'язні - проти кримінальників у „мерседесах"

Замість усе більших надій, які Україні і світовому українству мав би нести політично важливий період перед президентськими виборами, дістаємо все більші підстави для занепокоєння. Вже, властиво, нема ніяких перешкод називати сьогоднішню владу в Україні режимом – антинародним і антиукраїнським. Президент Л. Кучма і прем'єр В. Янукович змагаються між собою, хто швидше і більше стратегічних українських галузей продасть Москві в обмін за „старшобратню" політичну підтримку, хоч цей немудрий розрахунок веде незалежну Українську державу просто в неоімперські обійми Росії. Останнім часом Л. Кучма дозволяє собі відверто ігнорувати европейськість своєї держави, самочинно змінюючи її зовнішньополітичний курс і заявляючи, що Україна не орієнтується ні на Еропейський союз, ні на НАТО, а лише на СНД і єдиний з Росією економічний простір. Іншими словами – що вона не орієнтується на цивілізований, демократичний розвиток. На що орієнтується режим Л. Кучми, ясно засвідчує вміщене нижче звернення від 26 липня колишніх совєтських політв'язнів, які були і залишаються сумлінням України.

...Наш корабель поступово повертається до старих берегів, де „начальнику видніше", „влада і народ — єдині", а „дружба народів" регулюється владою, яка знає, коли кого топити, а кого витягати. Кремлівські вожді залишили по собі неабияку „школу": одних вони косили геноцидом, інших депортували до Сибіру й вічно призначали винних. Винними завжди були „націоналісти", „сіоністи", „західні імперіялісти".

„Дєті разних народов", які не зрікалися свого, карались в концтаборах. Комуністи розраховували, що вони там перегризуться. А вони об'єднувалися. Саме там виросла справжня солідарність, взаємоповага, дружба. Чому? Бо туди запроторювали людей з розвинутим почуттям гідности. Саме за почуття національної гідности їх кидали до таборів. Там кожен репрезентував свою націю й захищав її честь. А гідний господар не опуститься до брехні й не примириться зі злодієм задля тимчасової вигоди.

У табірних земляцтвах не терпіли провокаторів, політичних неврастеніків, хистких, схильних до ворогування „тягнибоків". Шістдесятники зміцнили моральну атмосферу політичних зон. Але й до них там був лад. Колишні вояки Української Повстанської Армії були організовані. Щойно євреїв починали переслідувати – колишні вояки УПА підтримали їх у всіх зонах. Солідарність була з прибалтами, кавказцями, кримськими татарами. Постійні ворожнеча і війна були між політичними і кримінальниками. Тут була несумісність моральна. Так було завжди. З одного боку – дисиденти, з іншого – кримінальники, поліцаї, стукачі. Прислужники хазяїв. Між ними – стіна.

Чи снилося комусь, що імперія впаде в болото, з болота знову вилізе начальник, а навколо нього знов згуртуються прислужники, злодії, розбійники, й вони знов матимуть владу? І знову вони витягнуть старі карти й будуть звинувачувати „націоналістів", які не хочуть з ними співпрацювати, а домагаються законности.

„Віктор Ющенко не хоче коаліції з партією влади тільки через свою амбітність!" – кажуть вони. Він їм відповідає: „Влада ваша антинародна, злодійська, кримінальна". А вони недочувають і кажуть: „Ми за єдність, будемо разом господарювати". Він їм відповідає: „Не можна цапа ставити господарем на городі". Вони кажуть: „Ми цапа заріжем і самі будемо цапувати на городі".

У таборі було ясніше: урка (тобто кримінальний елемент – „Свобода") є урка, хоч ти його начальником постав – він робитиме те, що робив. А тут він сідає в „мерседес", у другий садовить охорону, а завтра тягне тебе до суду за те, що ти назвав його кримінальником. Ґарант його підтримує: та він же свій, комуністом був!

Влада не соромиться. Вона може вкрасти з держбюджету 8 мільярдів, а коли піймають за руку, „подарувати" їх народові. Вона може вкрасти у вас національну символіку, а вам навішати фашистську і підкинути антисемітизм: організувати в центрі Києва „марш есесівців", які про людське око й телекамери буцімто підтримують Віктора Ющенка.

Злодійська влада вдається до силових методів супроти народних депутатів, краде з виборчої дільниці бюлетені, а потім твердить, що то зробив „бомж". І нині починаєш думати, що в концтаборах була принаймні відвертість. Антисемітизму і українофобії табірне начальство не приховувало, „буржуазний Захід" лаяло відкрито й підтримки в нього не просило. А сьогодні вся президентська „малина" домагається від Заходу підтримки свого представника, висунутого донецьким кланом. Того, хто двічі в житті збрехав судові.

Старе запитання: чи може Захід підтримувати того, з ким нема й не може бути спільної мови? Чи так уже приємно Заходові знов і знов тримати у своїх тюрмах посткомуністичних олігархів?

Уже час змінити владу в незалежній Українській державі. Вже час українському народові обрати свого, справді народного, а не олігархічно-кланового, президента. Тоді український народ стане справді вільним. Вільний народ шануватиме всі свої складові — незалежно від їхньої національности.

Генріх Алтунян (Харків), **Йосип Зісельс** (Київ), **Микола Горбаль** (Київ), **Михайло Горинь** (Київ), **Сергій Ковальов** (Москва), **Василь Овсієнко** (Київ), **Євген Сверстюк** (Київ), **Михайло Хейфец** (Єрусалим).

Р. Голбрук зустрівся із членами української громади

Отець Тарас Лончина, настоятель Української Католицької Церкви Св. Трійці; Володимир Зарицький; Володимир Стойко, колишній редактор Українського Квартальника; Михайло Савків, мол.; Посол Річард Голбрук; Евген Іванців, другий заступник Президента УНСоюзу; Роксоляна Лозинська, член Екзекутиви УККА; Тамара Ґалло-Олексій, Екзекутивний Директор УККА.

ВАШІНҐТОН. – З ініціятиви Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) та адвокатської фірми „McQuire Woods", колишній посол США до ООН Ричард Голбрук зустрівся з представниками української громади у Вашінґтоні.

Адвокат Марк Бжезінський, син відомого політичного діяча Збігнєва Бжезінського, партнер у „McQuire Woods", привітав учасників засідання та коротко згадав різні урядові посади Р. Голбрука, найпочесніша з яких була посада посла США до ООН в Адміністрації Президента Била Клінтона. Після короткого представлення, Михайло Савків-мол., президент УККА, подякував М. Бжезінському та Р. Голбрукові за можливість обговорити сучасний стан взаємин між Україною та США. „Українська громада вітає Вашу нещодавню візиту до України, – сказав М. Савків, – особливо у світлі важливих майбутніх президентських виборів та потреби долучити Україну до активної участи у всіх галузях співпраці, щоб приблизити її до західніх структур".

Посол Р. Голбрук розповів, що під час його нещодавньої візити до України він мав можливість зустрітися з Президентом Леонідом Кучмою та членами його Адміністрації, представниками опозиції та провідниками українських недержавних організацій. Це була третя візита посла Р. Голбрука до України (він відвідував Україну у 1983 та 1992 роках). Посол розповів, що під час зустрічі з дипломатами, які представляли обидві партії у 1993 році, Україна була однією з головних тем обговорення, тому що вони боялися її затягнення під вплив Росії. Посол Р. Голбрук зауважив, що теперішня ситуація в Україні покращилася, „хоча ще залишилися деякі проблеми – наприклад, НАТО, внутрішні реформи (зокрема вибори) та ВІЛ/СНІД". Наголошуючи, що всі країни повинні досягти певних стандартів, щоб мати можливість отримати членство в НАТО, посол Р. Голбрук чітко сказав, що „Росія не повинна мати права вета на будь-чиє приєднання до альянсу."

Президентські вибори були основною темою на зустрічах посла Р. Голбрука з представниками уряду та неурядовими провідниками. Як і всі західні посадовці, посол Р. Голбрук наголосив, що вибори 31 жовтня ц.р. повинні бути чесними, вільними та прозорими. „Прозорість та боротьба з корупцією є проблемами, які Україна ще має подолати, особливо під час цих виборів", – сказав він. Також, на його думку, Україна може бути готова приєднатися до НАТО за 3-5 років, якщо вона обере цей курс.

На закінчення своєї промови посол Р. Голбрук порушив тему, близьку його серцю – проблему СНІД-у. Він сказав, що в Україні понад 450,000 хворих на ВІЛ, і ця ситуація є великою загрозою для майбутнього країни, якщо нічого не буде зроблено, щоб її вирішити. Посол Р. Голбрук повідомив, що Україна має найбільший приріст хворих на СНІД в світі та закликав українську американську громаду робити все можливе, щоб допомогти подолати цю епідемію.

Сергій Жихарев,
УНІС
Фото: Я. Бігун

Оприлюднено звіт ...

(Закінчення зі стор. 1)

ючи помилки і проблеми, які існували до 11вересня, і зформулювали серйозні рекомендації щодо того, як діяти далі. Я хотів би запевнити їх, що там, де від уряду вимагаються дії, – він діятиме".

Він також зазначив, що багато рекомендацій комісії вже перебувають у процесі впровадження.

„На 11 вересня 2001 року не було жодного урядового департаменту, який відповідав би за захист американської території. Тому ми вдалися до найрадикальнішої реорганізації уряду з часів „холодної війни". Минулого року ми створили Департамент внутрішньої безпеки, зібравши 180 тисяч службовців з 22 різних відомств у єдиний департамент з єдиною метою – захистити Америку від майбутніх нападів", – сказав Дж. Буш.

Кандидат на пост президента США від Демократичної партії, сенатор Джон Кері також зробив свої зауваження стосовно звіту комісії нападів 11 вересня. Він в першу чергу пропонує негайне виконання пропозицій комісії, а також продовження її праці, як органу, котрий контролюватиме виконання пропозицій.

Х.В.-Ф.

АМЕРИКА І СВІТ

К. Павел – у пошуках підтримки США в Іраку

БУДАПЕШТ, Угорщина. – Колін Павел, секретар Державного департаменту, перебуваючи 28 липня з візитою у Будапешті, подякував Угорщині за внесок у стабілізаційні процеси в Іраку, де у складі сил коаліції є 354 угорських військових. Після Угорщини К. Павел відвідав Єгипет, Савдійську Арабію, Кувейт, Боснію та Польщу. Мета поїздки – розширити міжнародну підтримку політики США в Іраку.

Ізраїльтяни протестували проти виведення військ

ЄРУСАЛИМ. – 25 липня небуденна за маштабами акція протесту відбулася в Ізраїлі – жителі цієї країни протестували проти виведення військ і ліквідації єврейських поселень в секторі Ґаза. 130 тисяч людей склали „живий ланцюг", який протягнувся на 90 кілометрів, від єрусалимської Стіни плачу до поселень Гуш-Катіф в секторі Ґаза. Всі учасники акцій були вдягнені в яскраві помаранчеві футболки, а в руках тримали ізраїльські прапори. Це була одна з найбільших акцій за всю історію існування цієї країни. „Утворюючи „живий ланцюг", нашою метою не було переконати уряд Аріела Шарона або щось довести. Це генеральна проба наших дій у випадку, якщо влада справді розпочне евакуацію поселень в секторі Ґаза", – заявили організатори акцій. Згідно з пляном ліквідації, має бути знесено понад 20 поселень в секторі Ґаза і чотири на Західньому березі Йордану, які постійно піддаються нападам палестинців.

„Тур де Франс": 6-та перемога Л. Армстронга

ПАРИЖ. – Найпрестижніші велоперегони у світі, 91-ша гонка „Тур де Франс", завершилися 24 липня на Елісейських Полях в Парижі. Американський роверист Ленс Армстронґ здобув свою шосту поспіль перемогу в цих змаганнях. Починаючи 25 липня останній етап перегонів, Л. Армстронґ мав значний відрив від найближчого суперника. Зазвичай на останньому етапі змагань загрози провідникові немає. Перегони розпочалися три тижні тому в Бельгії, і найважчі етапи змагань пролягали в Альпах. Переможці „Тур де Франс": 1996: Б'ярн Рііс (Данія), 1997: Ян Ульріч (Нім.) 1998: Марко Пантані (Італія), 1999-2003: Ленс Армстронґ (США). 32-річний виходець зі штату Техас Л. Армстронґ домінує на велоперегонах, відколи він вперше виграв змагання 1999-го року. Після чого він боровся з хворобою рака.

К. Павел критикує Філіпіни

ВАШІНҐТОН. - Секретар Державного департаменту Колін Павел 23 липня скритикував уряд Філіпін за рішення тієї країни вивести свої війська з Іраку та похвалив Болгарію за стійкість, попри викрадення болгарських громадян. К. Павел звинуватив Філіпіни у заохочуванні бойовиків через виконання їхніх вимог. „Фактично викрадачів винагородили за викрадення. Їм заплатили. Вони виставили філіпінському урядові політичні вимоги, які суверенний уряд вирішив виконати. А коли ви починаєте виконувати вимоги викрадачів, я вважаю, ви стаєте на дуже слизьку дорогу заохочення викрадень". Після виведення філіпінських військових бойовики звільнили викраденого раніше філіпінського водія. Америка стурбована тим, що інші союзники можуть переглянути свої зобов'язання щодо коаліції.

Безпеку Олімпійських ігор бере на себе НАТО

АТЕНИ, Греція. – Посли країн-членів НАТО погодились 23 липня задовольнити прохання Греції та надіслати, в контексті боротьби з тероризмом, своїх фахівців для дотримання безпеки Олімпійських Ігор. Залишилось погодити декілька технічних деталей з грецьким урядом. Перед тим Північно-Атлантичний бльок вже погодився надати фахівців з хемічної та бактеріологічної зброї та забезпечити для Олімпійських Ігор повітряну та морську варту.

Десятки загиблих в Туреччині

АНКАРА, Туреччина. – У Туреччині, за останніми даними, щонайменше 36 осіб загинули та близько 60 поранені внаслідок залізничної катастрофи, яка сталася 22 липня увечері поблизу міста Памукова у північно-західній частині Туреччини. З рейок зійшов експрес „Стамбул-Анкара". Чотири вагони перекинулись. Швидкий потяг, який поєднує два найбільших міста Туреччини, почав працювати на цьому маршруті минулого місяця. Причина аварії ще не відома. Прем'єр-міністер Туреччини Реджеп Ердоган скасував свою візиту до Боснії, щоб особисто очолити розслідування трагедії.

Молдова перериває переговори щодо Придністров'я

КИШИНІВ, Молдова. – Мовне питання неодноразово спричиняло протести у Молдові. Уряд Молдови 22 липня тимчасово перервав переговори щодо Придністров'я на знак протесту проти нещодавнього закриття шкіл з викладанням румунською мовою. Міністер з питань реінтеграції Молдови Василь Шова заявив, що урядовці не сядуть за стіл переговорів до першого серпня. Російськомовне Придністров'я відокремилося від румуномовної Молдови в 1991 році. Представники Молдови, Придністров'я, Росії, України та Організації з безпеки та співробітництва у Европі провадять переговори щодо визначення статусу тієї самопроголошеної республіки. 21 липня президент Молдови Владімір Воронін погрозив запровадити економічні санкції, якщо Придністров'я не скасує свого рішення замінити румуномовні школи в реґіоні російськомовними.

Еврокомісія отримала нового керівника

СТРАСБУРҐ, Франція. – Европейський парлямент 21 липня проголосував за призначення колишнього португальського прем'єр-міністра Жозе Мануеля Барозу президентом Европейської Комісії. Ж. Барозу заступить на цій посаді чинного президента Романо Проді, коли той складе свої повноваження пізніше в цьому році. Кандидатуру Ж. Барозу висунули голови держав Европейського Союзу. Голосування було напружене, позаяк Ж. Барозу розраховув лише на підтримку консервативних і націоналістичних угрупувань Европарляменту. Проти його кандидатури виступали бльоки крайньолівих, зелених і евроскептиків у Европарляменті.

За матеріялми ЗМІ

НАТО і ЕС...

(Закінчення зі стор. 1)

це не кінцева мета України, а кінцевою метою є покращення життя людей".

В. Янукович теж зустрічався з Володимиром Путіним в Криму. Експерти вважають, що підтримка В. Януковича Кремлем буде вагомим чинником у виборчій кампанії прем'єра. Як свідчать дані Національного інституту стратегічних досліджень, В. Путін є авторитетом майже для сорока відсотків українців, і ці люди здатні кореґувати свій вибір наступного Президента України, зважаючи на позицію кремлівського господаря.

З Праги від Радіо „Свобода" пише Василь Зілгалов, що „оприлюднення інформації про рішення Президента вилучити своїм указом з Воєнної доктрини України стратегічний курс на входження до НАТО і ЕС викликало у багатьох українських політиків розгубленість. Західні оглядачі вважають такий крок, насамперед, поступкою Росії. Але чимало політичних спостерігачів відразу ж запитали: а чи взагалі демократично Президентові держави отак самовільно, кулуарно, змінювати стратегічні пляни держави, записані в Конституції і в інших державних документах?

На Заході відразу ж помітили указ Президента України щодо зміни стратегічного курсу і, наприклад, представник НАТО дуже спокійно відреаґував на це. Він, як і належить діячеві з демократичного світу, наголосив: „Україна, і будь-яка інша країна, все , що стосується зовнішньої політики, визначає сама і здійснює цю політику".

Ці слова належать прес-секретареві НАТО і він , звичайно, не вникав у Конституцію України, де записано, кому вирішувати подібні питання державного курсу. Але київські оглядачі відразу зазирнули у головний документ і висловили свою точку зору. Вони вважають, що „указ Президента...– це черговий випадок порушення Конституції...".

Голова комітету Верховної Ради України з питань евроінтеґрації, екс-міністер закордонних справ Борис Тарасюк вважає, що скликання Ради національної безпеки і оборони України при Президентові держави „відразу через тиждень після проведення стамбульської зустрічі, свідчить про роздратованість, воно свідчить про те, що за важливими зовнішньополітичними рішеннями ховаються емоції і непослідовність. А те, що таким чином здійснюються зміни найважливіших питань зовнішньої політики, за які, до речі, Президент Л. Кучма виступав, починаючи з 1994 року, свідчить про непослідовність взагалі нинішнього керівництва України стосовно таких фундаментальних питань зовнішньої політики, як ЕС і НАТО".

Оглядач австрійської газети „Стандард" Едуард Штайнер переконаний, що „ЕС закликав Кучму забезпечити чесні вибори...а Кучма, в свою чергу, напередодні зустрічі в Ялті зі своїм російським колегою Володимиром Путіним подав цілком визначений сиґнал: він змінив той пункт української Воєнної доктрини, у якому йдеться про наміри України стати повноправним членом в ЕС і НАТО. Таким чином, вступ до цих структур більше не є пріоритетом".

Факт порушення Конституції України прокоментував в „Українській правді" Володимир Малинкович: „Указ президента Л. Кучми про вилучення з нашої Воєнної доктрини (яку він, до речі, підписав лише місяць тому) положень щодо вступу України до НАТО і ЕС – це черговий випадок порушення Конституції президентом, який повинний гарантувати її дотримання. Так, згідно зі ст. 106 (п.17) Основного закону нашої держави, президент „здійснює керівництво у сферах національної безпеки й оборони". Він також має право, у відповідності до ст. 107, вводити своїми указами в дію рішення Ради національної безпеки й оборони. Але в тій же 107-ій статті чітко сказано: РНБОУ "координує й контролює діяльність органів виконавчої влади в області безпеки й оборони". І ніхто не давав йому права визначати основні напрямки безпеки держави.

Визначення основ внутрішньої і зовнішньої політики, зокрема, й у питаннях безпеки, – компетенція аж ніяк не президента країни, а Верховної Ради, тобто парламенту (п. 5, ст. 85 конституції). До того ж, У конституції записано: „Виняткoво законами України визначаються: Основи національної безпеки, організації Збройних сил України" (п. 17, ст. 92).

Навряд чи хтось сумнівається в тому, що питання: „Входити чи не входити Україні в НАТО?" є вкрай важливим для нашої безпеки, тобто є принциповим елементом нашої зовнішньої політики і національної безпеки. І РНБОУ як координуючий орган, а також президент як голова цього органу не мають права це питання вирішувати. (Утім, перевищив свої повноваження РНБОУ і тоді, коли взяв курс на приєднання до НАТО.)

Повторюю: подібні рішення може ухвалювати парламент, і тільки парламент. А указ Л. Кучми з'явився явно не випадково – тоді, коли наш парламент відпочиває. І ще довго буде відпочивати.

Чому ж усе-таки Л.Кучма зробив цей крок? Звичайно, якоюсь мірою на настрій Президента, не схильного, як відомо, до самокритики, вплинули нещодавні зауваження провідників НАТО на адресу України і її керівників. Але головне, думаю, не особисті емоції Президента, а те, що наша влада вимушено поступилася політичному тискові Росії".

Росія, як передає УНІАН, підтримує нову Воєнну доктрину України. 26 липня міністерство закордонних справ Російської федерації повідомило, що „збалянсований характер нової Воєнної доктрини України відповідає інтересам Росії і України".

„Визначення основних напрямів зовнішньої політики є внутрішньою справою кожної держави. Разом з тим слід зазначити, що відносини Росії з Україною, з якою нас об'єднують узи стратегічного партнерства і з якою неухильно заглиблюється політичний діялог, а також співпраця в торговельно-економічній сфері, повинні активно розвиватися і у військово-політичній галузі, - зазначили в МЗС Росії. – Позитивні тенденції і на цьому напрямі очевидні, що можна тільки вітати. У зв'язку з цим збалянсований характер нової Воєнної доктрини, поза сумнівом, відповідатиме національним інтересам України, інтересам наших країн".

Ф. Рузвельт – великий Демократ XX століття

Франклін Рузвельт

В понеділок, 26 липня, у Бостоні почав працю всекрайовий з'їзд Демократичної партії США. Його головним результатом буде остаточне схвалення кандидатур на посади президента та віце-президента країни. Самозрозуміло, демократичні провідники і стратеги їхньої передвиборної кампанії знову використовують цей з'їзд, як нагоду повернутися до підставових засад своєї внутрішньої і зовнішньої політики, оцінити ці засади з погляду сьогоднішнього дня, у світлі нових завдань, котрі стоять перед американським суспільством. І звичайно, рівнятимуть свої теперішні кроки на ті здобутки, що стали кращою частиною американської історії. Оскільки в цій історії годі проминути яскраву постать члена Демократичної партії Президента Франкліна Делано Рузвельта, сподіваємося, що доречною, як на цей момент, сприйметься коротка розповідь Анатолія Гороховського про 32-го Президента Америки.

Президентські вибори у США і в Україні майже збігаються в часі: українські виборці будуть голосувати 31 жовтня, а американці обиратимуть господаря Білого Дому 2 листопада. Підготування до виборів в обидвох країнах з кожним днем набирає все більше обертів. Демократичні традиції сучасної Америки багато в чому базуються на теоретичних і практичних принципах Президента Франкліна Делано Рузвельта, якого справедливо називають рятівником США, найдемократичнішим демократом країни, єдиним господарем Білого Дому, який очолював державу впродовж чотирьох президентських каденцій.

Перебуваючи нещодавно у Вашінґтоні, я мав нагоду відвідати меморіял, присвячений цьому видатному діячеві XX століття. На фронтоні споруди викарбувані його слова: „Покоління американців прийшло на побачення з історією".

Бил Клінтон – перший Президент, який народився після смерти Рузвельта, характеризуючи його значення, сказав: „Кожного разу, коли ви думаєте про Франкліна Рузвелта, залиште всі свої сумніви, станьте у більшій мірі американцем, наслідуючи його, надихніться пристрастю і вірою".

Меморіял Рузвельта складається з чотирьох кімнат, кожна з них присвячена обранню президента на новий термін. У третій кімнаті бачимо бронзову скульптуру Президента. Він сидить у глибокій задумі, ноги вкриті невеликим покривалом, а поруч – нерозлучний пес Фала.

В той час, коли Рузвельта обрали Президентом, а це був 1933 рік, країна перебувала на краю краху. У спадок від 31-го Президента США Герберта Гувера він дістав заводи і фабрики, які в переважній більшості не працювали, кількість безробітних перевищувала 20 мільйонів осіб. Люди в містах опинилися у тяжкому матеріяльному становищі, влаштовували голодні демонстрації, вимагаючи від уряду праці. Поліція, застосовуючи різні методи насильства, розганяла демонстрантів. Інколи справа доходила до застосування зброї. Безробіття породжувало злочинність, в багатьох штатах виникали банди, які грабували банки, крамниці, вбивали людей. В 1933 році закрились кілька тисяч банків. Американці кинулись забирати свої грошові заощадження, чим викликали фінансову катастрофу.

Інавґурація Президента Рузвельта відбулася 4 березня 1933 року. Понад сто тисяч людей зібралося на столичній площі, хоч той день був дуже холодний. Генерал МекАртур наказав на всякий випадок встановити кулемети в стратегічних пунктах столиці. Перед Рузвельтом, який щойно прийняв присягу, лежала Біблія, привезена з дому. Біблія і кулемети... Десятки мільйонів американців завмерли біля своїх приймачів, коли урочисто і суворо прозвучав голос Рузвельта: „Настав час сказати правду, всю правду, тільки правду... Мої попередники зазнали поразки через свою упертість, і нездатність визнати свій неуспіх...".

У відповідь почулися оплески схвалення присутніх на інавґурації. Президент закінчив свою промову такими словами: „Народ просив мене запровадити дисципліну і вказати шлях... Народ зробив мене інструментом своєї волі". І відразу новий Президент взявся за дисципліну, почавши з банків. Незабаром Конґрес ухвалив створення федеральної корпорації, яка гарантувала всі вклади до 5 тисяч долярів. На другий тиждень свого президентства, після вечері у Білому Домі, Рузвельт вголос зауважив: „На мою думку, настав час для пива!". Деякі гості подумали, що Президент жартує, адже в країні діяв „сухий закон". Гангстери підпільно виготовляли алькогольні напої, заробляючи на цьому великі гроші. Та Рузвельт не жартував. Він написав послання Конґресові, в якому наполягав на скасуванні „сухого закону". Законодавці, як і вся чоловіча половина Америки, одностайно підтримали цей законопроєкт. Далі Рузвельт заснував державну організацію, покликану дати працю безробітним. На початку літа було створено табори для 25,000 осіб, згодом кількість місць зросла до 500 тисяч. Табірники займалися очисткою лісів, меліорацією, ремонтом шосейних доріг. Ще одна адміністрація, створена господарем Білого Дому, дала працю 4 мільйонам безробітних, зусиллями яких за короткий час було споруджено 500 тисяч миль нових доріг, 50 тисяч шкільних будов, 500 летовищ, якими і досі гордиться Америка. Наступний крок у подоланні економічної кризи та безробіття Рузвельт зробив влітку 1933 року. Цей крок був спрямований на відбудову національної промисловости. На вирішення цієї проблеми передбачалася астрономічна сума – 3,5 мільярдів долярів.

Реформи, підтримані американським народом, дозволили Президентові Рузвельтові здійснити справжню революцію в галузі економіки, соціяльного забезпечення, народної освіти. Все це разом дало можливість подолати в короткі часи кризу, повернути мільйони людей до праці, значно підвищити матеріяльний рівень життя населення країни. І за все це американці полюбили свого Президента, який, незважаючи на інвалідність, трудився на повну силу, надихаючи всіх громадян країни.

Рузвельт був одним з найталановитіших ораторів свого часу. Він переписував свої виступи по кілька разів. Коли ж виходив до трибуни, то його промови звучали, як пісні. Свої виступи Рузвельт починав словами: „Дорогі співвітчизники!". Жоден американський провідник не встановлював такого тісного контакту з авдиторією. У 1936 році на з'їзді Демократичної партії Франклін Рузвельт впав (наслідок хвороби поліомієліту) , коли наближався до трибуни, щоб виступити. Його швидко підняли, на щастя, він не отримав серйозних пошкоджень. Жодна газета не подала про цей випадок ні одного слова. Нація не хотіла говорити про те, що вона іде вслід за людиною, яка сама не може ходити.

Багато американців старшого віку носять з собою образ Франкліна Рузвельта, який віддрукований майже на 18 мільярдах десятицентових монет. Між тим, з 1933-го по 1945 рік американці носили Рузвельта не в гаманцях, а в своїх серцях. Його портрети можна було бачити на газетних сторінках, він посміхався своєю незрівняно доброзичливою посмішкою. То було обличчя свободи і надії для мільйонів людей.

Сенат прийняв резолюцію щодо виборів в Україні

США закликають Україну забезпечити демократичні, прозорі та чесні вибори

ВАШІНҐТОН. - 22 липня Сенат США одноголосно прийняв Резолюцію ч. 106. Двопартійна резолюція закликає владу України забезпечити демократичні, прозорі та чесні президентські вибори, призначені на 31 жовтня. В резолюції зазначені дії, які мають бути здійснені українською владою в межах власної правової системи та міжнародних угод для забезпечення такого виборчого процесу, котрий дасть змогу всім кандидатам змагатися „на рівних".

Спонзоруванням резолюції займалися співголова Гельсінської комісії сенатор Бен Кемпбел, сенатори Кріс Дад та Джозеф Бойден (вони й представили проєкт резолюції в Сенаті 6 травня). Співспонзорами комісії також були сенатори Сексбі Чембліс, Расл Файнголд та Ґордон Сміт.

"Жовтневі вибори будуть дуже важливими для визначення курсу України на наступні роки. Ця резолюція є чітким вираженням підтримки Сенатом США українців", - сказав сенатор Б. Кемпбел.

Така ж резолюція чекає на розгляд в Палаті Представників.

Сенатор Б. Кемпбел також додав: „Резолюція підсумовує, що виборчий процес та заснування справді демократичної політичної системи узгоджується зі зобов'язаннями України перед ОБСЕ і є необхідною для інтеґрації України як повноправного члена із західніми спільнотами та НАТО".

У передвиборчому часі вже є помітними труднощі, пов'язані з контролюванням та маніпулюванням ЗМІ; спробами української влади обмежити доступ до міжнародного транслювання, включно з радіостанцією „Свобода"; помітними є перешкоди до вільних зібрань та вільних і чесних політичних кампаній. Значні порушення при проведенні деяких нещодавніх виборів, особливо на виборах голови Мукачево, стали підставою для ретельного розгляду передвиборчої ситуації. Комітет виборців України, що є неурядовою організацією, в своїх нещодавніх звітах вказав на підвищення тиску з боку уряду на представників політичної опозиції з метою протистояння їхній діяльності.

Виберіть одного з них!

ЧЕРКАСИ, Україна. - Світлина, зроблена в центрі міста, добре передає суть передвиборної кампанії, що почалася в Україні. Міліція пильно „охороняє" вісім портретів прем'єр-міністра України В. Януковича, який кандидує на пост президента. Портретів інших кандидатів немає й близько, тому що виборці, на думку місцевої влади, мають вибрати за старим звичаєм тільки В. Януковича як представника „непорушного бльоку влади і олігархії".

Фото: Фелікс Хмельковський

Передвиборні грища під дудку Москви

Проголошена 15 липня і підписана 26 липня відмова Л. Кучми від інтеграції України з НАТО і Евросоюзом свідчить про небажання Президента України виконувати зобов'язання щодо проведення 31 жовтня прозорих виборів. Цей крок дасть Росії досить важелів політичного впливу на Україну, незалежно від того, хто стоятиме в Києві біля керма влади. Просто впала завіса, за якою протягом десятиліття відбувалася зовнішньополітична спекулятивна гра. Режимові Л. Кучми саме тепер вкрай потрібна нова „залізна завіса" від Европи, щоб безкарно і безконтрольно фальсифікувати результати президентських виборів в Україні. Департамент інформації та преси міністерства закордонних справ Росії негайно відгукнувся на новий крок Л. Кучми заявою про те, що взаємини Росії з Україною, з якою „Москву поєднують узи стратегічного партнерства", неухильно поглиблюються, а „співробітництво в торгово-економічній сфері повинно активно розвиватися й у військово-політичній галузі".

Отже, Президент України ще раз поступився політичному тискові Росії. До жовтневих виборів залишається три місяці. А різниця у підтримці виборцями В. Януковича і В. Ющенка збільшилася на користь останнього. Щоб обійти В. Ющенка, команда В. Януковича вирішила спертися на підтримку Росії і її прихильників в Україні.

Йдеться, перш за все, про правовий статус російської мови в Україні, який обговорюватиме парламент уже восени. Надання російській мові статусу офіційної обстоюють до 12 відсотків виборців. Наступний козир – взаємини з Европою. Захід зробив помилку, відмовившись запропонувати Україні конкретні шляхи зближення з Евросоюзом. Цей стратегічний прорахунок використовує Кремль, щоб залишити Україну в сфері політичного впливу Москви. Відмова від вступу України в НАТО – ще одна ґарантія того, що Україна від Москви – „ні на крок". Щоб упевнити в цьому Москву, на зустрічі представників ділових кіл України і Росії 26 липня Л. Кучма зробив наступну заяву, тепер уже в площині економіки. Промова Президента України була витримана в дусі вірнопідданих заяв совєтського минулого: про спільні зусилля, позитивну динаміку, активізацію контактів президентів і т. п. Головним для Росії було схвалення з боку Л. Кучми посилення російського впливу в провідних галузях виробництва. Після того, сказав він, як російський капітал прийшов на Лисичанський, Одеський і Херсонський нафтопереробні, Миколаївський глиноземний заводи, інші великі підприємства, їхня продуктивність значно зросла. Особливо велику ролю у піднесенні української економіки відіграли російські підприємці Вагит Алекперов, Герман Хан, Віктор Вексельберг, Олег Дерипаска та інші. А тепер, вважає Л. Кучма, настала черга сільського господарства, у розвиток якого повинна зробити внесок Російська Федерація. „Така співпраця, сказав Президент України, дасть істотний імпульс розвитку економік України і Росії, зростанню добробуту громадян обох країн".

Навіть далекій від економічних доктрин особі зрозуміло, що перехід промислових велетів до рук підприємців сусідньої держави практично означає втрату контролі над ними і йде на шкоду суверенітетові і національній безпеці. Не з любови до українського народу і його незалежности домагаються доступу до української економіки закордонні магнати. І тепер вони користаються нагодою, коли за підтримку на виборах певні українські кола готові віддати за безцінь геть усе, спільно з майбутнім власного народу.

24 липня Сенат США одностайно ухвалив резолюцію із закликом до українського уряду провести демократичні, прозорі й чесні вибори президента. У резолюції наголошується, що демократичні вибори є передумовою для „повної інтеграції до Західнього співтовариства, включно з такими організаціями, як НАТО". Л. Кучма на ці побажання відповів рішучим поворотом в бік Росії і відмовою від запропонованої парляментом США передумови. Україна з волі свого Президента вступила на хиткий шлях покірного слідування за Москвою до ЄЕП, спільної торгівлі, передання їй впливу держави на важку індустрію, обмеженого користування мовою народу... Так, вибори можуть бути навіть прозорими, але тільки для В. Путіна, який хоче не тільки бачити, а й контролювати цю „прозорість". А вже після виборів Москва зможе вести мову й про новий СССР.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (доп. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (доп. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (доп. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про чесність, якої так усім бракує

Здається, що тепер просто немає дня, в якому ми не мали б нагоди прочитати в пресі чи в інших засобах масової інформації про різного роду нечесні вчинки осіб, що посідають важливі місця у політиці, науці чи громаді. Чому воно так – важко окреслити. Чи тут причиною особливий час, в якому нам доведеться жити, чи причиною заник моралі, чи просто чесність сьогодні вже „не модна"?

А може, так було завжди, тільки ми про це не знали, а у підручниках історії чи культури про це не писали? Чи, може, тепер журналісти та історики більш відверті у своїх вістках, ніж були колись?

Як би воно не було, в останніх часах усі засоби інформації, передусім преса, постійно немов шукає за можливістю писати про відомих осіб (тих, що відомі у політичному чи громадському житті) усі більш-менш некорисні інформації, зокрема, коли йдеться про осіб, що даному напрямкові преси або її дописувачам не відповідають, або є таки відверто політичними „не-друзями".

Чомусь досі впродовж довгих років журналістичної праці ми не відчували цього так сильно, як саме тепер, у надвечір'я президентських виборів в Україні та активної і завзятої боротьби за чи проти кандидатів. Кожна українська газета, кожні передавані етером чи комп'ютером вістки саме тепер переповнені інформаціями про усі політичні напрямки в Україні, про їхніх провідників та про усі неґативні сторони одних та других. Читання та слухання цього навіює сум, песимізм та безнадію щодо майбутнього.

Чи справді немає в Україні чесних провідників, чи ці нечисленні чесні мусять бути завжди у такій меншості? І що буде далі, коли нечесність у жовтні переможе?

Так хочеться шукати заперечення таких думок, оптимістичних чинників, що вказали б на можливість торжества добра і чесности, а принаймні на те, що ми не одні зі своїми проблемами.

І ось на порятунок прийшла поважна американська преса. Бо хоча завжди критикується „Ню-Йорк Таймс", зокрема, коли йдеться про настанову цього щоденника до українських проблем, в цьому випадку добре потішити себе ствердженням, що „ми не самі". В політичному додатку числа із 18 липня я знайшла статтю під промовистим заголовком „Про звичаї скандалів", ще й прикрашену 15-ма світлинами різних провідних осіб у американському фінансовому і політичному світі, які або засуджені, або осуджуються за, прямо кажучи, крадіжку грошей, які їм не належали. Автор статті не боїться, а, пригадуючи славний „Вотергейт", пише, що зловживання чужими грішми – це вже „ритуал" серед американських „бізнесменів".

Перечитавши такі новини і поглянувши на світлини усіх цих „злочинців", про яких явно-славно пишуть у американській пресі, потішаємо себе: „А може, в Україні не є аж так погано, а просто такий тепер цілий світ?".

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Підтримую Петра Заболотного

Ми, члени УНСоюзу в Каліфорнії, віддавна передплачуємо „Свободу" і далі нетерпляче очікуємо кожного тижня наш часопис.

Прочитавши в тижневику (ч. 18) лист Петра Заболотного „Для чого ми це все робимо", хочемо вітати автора за такі вагомі і справедливі думки. Ми теж від ранніх років були членами ОУН, за німецької окупації я працювала зв'язковою Центрального Проводу, а чоловік Роман – військовим референтом Львівської области. На еміграцію вислав нас Провід через важку недугу чоловіка і мій стан вагітности.

Читаючи памфлет, виданий 64-им відділом СУА, ми були вражені змістом цієї брошури. Людина, в якої є хоч зерно самопошани, не принизила б себе до такого рівня, як це зробили автори брошури, написаної за совєтським стилем. Вона сповнена злости, ненависти і фальшивих фактів.

Україна сьогодні перебуває у великій кризі і їй потрібна наша допомога, але не в такий спосіб. Не час тепер вишукувати уявних зрадників, ще й обзивати аґентами невинних людей! Тепер потрібно конкретно працювати для усвідомлення нашого народу, що й робить книжка „Тисяча доріг". А за цю брошуру може подякувати тільки „п'ята колона".

Зиновія Бігун,
Лос-Анджелес, Каліфорнія

Я став більш знаний, ніж в рідному селі

Після того, як „Свобода" розповіла про мою книжечку „З Томаківки до Америки", я став більш знаний, ніж в рідній Томаківці біля Запоріжжя. Написали до мене багато людей з Австралії, Бразилії, України, Канади, США подяки і похвали за книжечку (понад 20 листів), а особливо бібліотеки і музеї, які з книжки дізналися про мої мініятюрні моделі возів, карет, прядок.

Написали, наприклад, директор Українського музею-бібліотеки в Стемфорді о. Іван Терлецький та куратор Любов Волинець: „Було б нам приємно мати зразки таких моделів в нашій колекції". Я вислав їм моделі воза і прядки, а незабаром дістав листа з зазначенням, що моделі дуже сподобалися.

„Це справді велика ласка – бути таким талановитим і при тому надзвичайно працьовитим", – говорилося в листі. У мене серце розтало від такої похвали і я вислав ще й фаетон Георга IV, у якому тільки золота 30 грамів. Написали до мене з Бібліотеки в Бавнд Бруку, з Метрополітен-музею в Ню-Йорку, з Музею транспорту в Тексасі, з Бібліотеки Св. Володмира в Алберті, Канада. Тепер послав моделі до Президентської бібліотеки Р. Рейґена в Лос-Анджелесі. Моя донька Сільвія замовила наклад моєї книжечки англійською мовою, невдовзі ми його дістанемо. Дякую усім за теплий відгук!

Дмитро Яременко,
Сомервил, Н. Дж.

Передвиборні роздуми читачів „Свободи"

Наближення президентських виборів в Україні заохочує багатьох читачів „Свободи" до роздумів про дальший розвиток молодої держави. **Лев Фігурський** з Йонкерсу, Н. Й., починає свій лист словами: „Україні треба брати приклад з інших держав: освіта, праця, точність, дисципліна, продуктивність мають визначати її розвиток. Український народ чесний і працьовитий, але не має чесних проводирів. Чому освічена інтелігенція не приведе їх до розуму? Самими співами-танцями держави не збагатити. Добре бути веселим, але потужним – ще краще".

Адольф Гладилович з Канади надіслав копію своєї статті „Російська тривога", видрукуваної 21 червня в газеті „Гомін України". У ній він аналізує позицію Росії стосовно можливого вступу України до Европейського союзу.

Іван Івахів з Денверу, Кольорадо, в статті „Менше кадила" розглядає зовнішню політику України в історичному аспекті, посилаючись на помилки С. Петлюри, невиправдані надії на нацистську Німеччину, пізніше – на Америку і її союзників. Автор статті застерігає, що Европейський союз не є співтовариством рівних держав, у ньому теж мають вирішальне слово сильніші.

Надійшло кілька листів з приводу виборів в Україні. Журналістка **Наталя Федущак** з газети „Вашінгтон Таймз" у статті „Прем'єр-міністер обіцяє, що вибори будуть чесними" аналізує передвиборну ситуацію у владних стуктурах України.

Докладний перегляд кандидатур на посаду президента України „Паротяг пішов", підготовлений за матеріялами газет „Дзеркало тижня", „День" і „Поступ", надіслав голова Фундації ім. І. Багряного **д-р Анатолій Лисий**, але, на жаль, запізно, бо таку ж публікацію вже здійснено у „Свободі".

Ярослав Березовський з Трой, Миш., у статті „Папа Римський, Ватикан ображають Українську Греко-Католицьку Церкву та весь український народ" не погоджується з заявою Івана Павла II про необхідність відкласти розгляд питання Патріярхату УГКЦ. Він пише: „Кожному українцеві, греко-католикові, повинно бути ясно як Божий день, – всі сподівання на офіційне визнання Патріярхату УГКЦ цілком марні, і що сьогоднішній Папа просто не збирається визнати Патріярхат УГКЦ так довго, як цьому буде противитися Московська Православна Церква".

Д-р Іван Гвозда з Сиракюз, Н. Й., аналізуючи проблеми Патріярхату УКЦ з огляду на настанови Патріярха Йосифа Сліпого, пише в статті „До „слова" Папи в справі Патріярхату УКЦ": „Спосіб трактування сучасного, на 5 млн., українського „Божого люду" УКЦ в Москві головою Папської ради у справах єдности християн Кардиналом Валтером Каспером не має нічого спільного з християнськими засадами сучасного світу, тим більше західнього, а радше нагадує спробу гендлювання невільниками у передемансипаційну добу, що противиться сучасним правам людини, сучасним дипломатичним засадам і вимогам, є явним ламанням прав релігійної свободи української релігійної меншини в Україні і світі, противиться суверенітетові України".

І. Гриневич з Канади звертає увагу не ширення в Україні епідемії СНІДу, тоді як дочка Л. Кучми Олена Франчук, яка „очолює поборювання пошести, допровадила, що Україну виключено з програми світового фонду, і тільки 137 осіб отримують допомогу". При цьому, пише він, „українська преса неспроможна звернути не це увагу, а заповнює сторінки матеріялами про розпусту чи глибину декольтів жіночого одягу".

З Москви надійшла заява правлінь **Об'єднання українців Росії** і Федеральної національно-культурної автономії „Українці Росії", ради громадської організації „Українці Москви" з приводу зволікання з відкриттям в Москві Бібліотеки української літератури.

Ігор Раковський з Санкт-Петербургу, Фльорида, переслав статтю Галини Левицької „Етнічні українці в Російській Федерації", у якій йдеться про слабку увагу уряду України до проблем українців в Росії. Посол України М. Білоблоцький, говориться у статті, „не вважає за потрібне послуговатися мовою держави, яку представляє".

Лев Іваськів з Філядельфії зауважує, що у „Свободі" 9 липня було написано, що Запорізьку Січ заснував Ярема Вишневецький, тоді як засновником був Дмитро Байда Вишневецький.

З запізненням надійшла розповідь про закінчення навчального року в суботній Школі українознавства Олбанської округи. Цю подію відзначено 8 травня у Вотервліті, Н. Й., пише **Тарас Міщук**. Голова Окружного комітету УККА Олбанської округи Андрій Баран вручив школі 500 дол. на придбання шкільного приладдя та книжок. Також з Української католицької середньої школи при парафії Непорочного Зачаття в Дітройті написала Христина Годів-Юзич про свято закінчення навчального року, що відбулося 6 червня. Просимо про завершення навчання у школах повідомляти до кінця червня і не пізніше.

Два листи торкаються сумних подій. Письменниця **Віра Оберемок** з села Русалівки на Черкащині тільки у червні дістала березневу „Свободу" і дізналася про відхід д-ра Олега Волянського. Зокрема вона пише: „В останньому листі до мене, в грудні 2003 року, д-р О. Волянський писав: „Щось недобре себе почуваю. Певно, наближається мій останній час. Але втішає мене думка, що скоро зустрінуся з моєю найдорожчою і незабутньою Людмилочкою". От і зустрілися вже. У вічності назавжди. А мені усе ще не віриться, що вже ніколи я не одержу листівочку від пана Олега".

Зі Львова написала 79-річня **Анастасія Бучера**, дочка якої Ірина Куцьо важко захворіла на нирки і потребує операції, на яку треба 75 тисяч гривень. Матір має надію на доброзичливих людей, які допоможуть в біді. Адреса Ірини Куцьо: вул. Федьковича, 15, кв. 10, Львів, 79000 Ukraine. Тел.: (380-322) 238-2322.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Прийняття в Українському клюбі

Зліва: Ілія Матіяш – організатор програми, стипендіяти Дженифер Рефіс, Кіра Палічат, Ю. Юрсіна – голова клюбу, Дженифер Кампбел і Мішел Маслій.

АЛИКВІПА, Па. – Братство св. Миколая – Відділ 120-ий УНСоюзу 27 червня на своєму прийнятті - бенкеті вшанував посмертно довголітнього члена, секретаря клюбу і 120-го Відділу УНСоюзу, самовідданого громадського діяча Володимира Рефта.

Вела програму Джін Кармазин. Вона звернулася до Івана Рефта, сина покійного шановного члена громади, висловила глибоку вдячність на адресу Володимира Рефта за його діяльність для братства, вручила синові подячну плякету, після того присутні заспівали американський гимн. Івана Ковалика на цьому ж прийнятті було удостоєно звання „Людини року". Голова федерації клюбів Бівер-повіту Денні Дейвис вручив І. Коваликові плякету вдячности. Приємною точкою програми було надання п'яти УНСоюзових стипендій по 800 дол. молодим людям, котрих прийнято до вищих навчальних закладів. Це Дженифер Кампбел, Мішел Маслій, Кіра Палічат, Дженифер Рефіс і Меліса Рефт. Присутні заспівали „Многая Літа" І. Коваликові і студентам. Наприкінці д-р Ю. Шавран прочитав доповідь на тему науки. На прийняття прийшло майже 100 осіб.

Щоб дістати стипендію батьки або законний опікун апліканта мусять бути членами клюбу, а щоб бути членом клюбу мусять мати грамоту в УНСоюзі.

Ілія Матіяш,
120-ий Відділ УНСоюзу,
Аликвіпа, Па.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

календар подій

31 ЛИПНЯ –Виставка кераміки Дарії „Диці" Ганушевської. Забава – „Черес"– год. 10-та веч. Champions World Series Game at Tiki-Bar – Manchester United vs. AC Milan,1 pmand Glasgow Celtic vs. AS Roma, 8 pm

1 СЕРПНЯ –Відкриття тенісових змагань. Виступ тріо Аскольда Бука.Champions World Series Game at Tiki-Bar FC Porto vs. Galatasaray, 3 pm

1 - 6 СЕРПНЯ –Тиждень гольфа на Союзівці.

2 СЕРПНЯ –Champions World Series Game at Tiki-Bar – Chelsea vs. Milan, 3pm

3 СЕРПНЯ – Champions World Series Game at Tiki-Bar – Liverpool vs. S. Roma, 3 pm

6 СЕРПНЯ – Кабарет Рона Кагута і Ігоря Бачинського – год. 10-та веч. (тільки для дорослих.

6 - 8 СЕРПНЯ – Другий річний „Sports Jamboree".

7 СЕРПНЯ – Концерт „Барабоférя" на свіжому повітрі у „Веселці" – год. 2-га по пол. Мистецька виставка родини Козаків. Забава –„Буря" – 10 год. веч.

8 - 21 СЕРПНЯ –радиційний український танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської.

13 СЕРПНЯ –„Pub night" – до звуків оркестри „Луна".

14 СЕРПНЯ – Вибір Міс Союзівки.Забава – „Луна" – 10 год. веч.

14 - 22 СЕРПНЯ – Тиждень клюбу „Suzie – Q".

15 СЕРПНЯ – Фестиваль – день Івано-Франківської області – інформації в наступних числах „Свободи".

20 СЕРПНЯ– Pub Night with Midnight Bigus.

21 СЕРПНЯ – Концерт таборової танцювальної групи ім. Роми Прийми Богачевської і виступ Олі Ходоби-Фриз, год. 8-ма веч. Забава – „Фата Моргана" – 10 год. веч.

22 СЕРПНЯ – Фестиваль – день Тернопільської області – інформації в наступних числах „Свободи".

22 - 29 СЕРПНЯ – Знижковий тиждень. Переночуйте 3 ночі, і дістанете 25 % знижки.

28 СЕРПНЯ – Галицький Вечір – інформації в наступних числах „Свободи".

28 - 29 СЕРПНЯ – Фестиваль – дні Львівської області. Забава – інформації в наступних числах „Свободи".

3 ВЕРЕСНЯ – Забава – „Луна"– год. 10 веч.

4 ВЕРЕСНЯ – Забава – „Фата Моргана" і „Темпо".

4 - 5 ВЕРЕСНЯ –Виставка ювелірних прикрас.

5 ВЕРЕСНЯ – Забава – „Темпо" і „Ворони".

10 - 12 ВЕРЕСНЯ – КЛК Вікенд – Загальні збори та бенкет з нагоди 80-ліття клюбу. З'їзд Байройтської гімназії та мешканців табору Байройт. Пласт, Курінна Рада „Лісові Мавки".

11 - 12 ВЕРЕСНЯ – Пласт, Курінна Рада „Ті, що Греблі рвуть".

13 - 16 ВЕРЕСНЯ – З'їзд колишніх студентів Регензбурзької гімназії.

18 ВЕРЕСНЯ – Весілля – Мішел Винарчук і Михайло Рітз.

24 - 25 ВЕРЕСНЯ – Пласт, Курінна Рада „Спартанки".

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

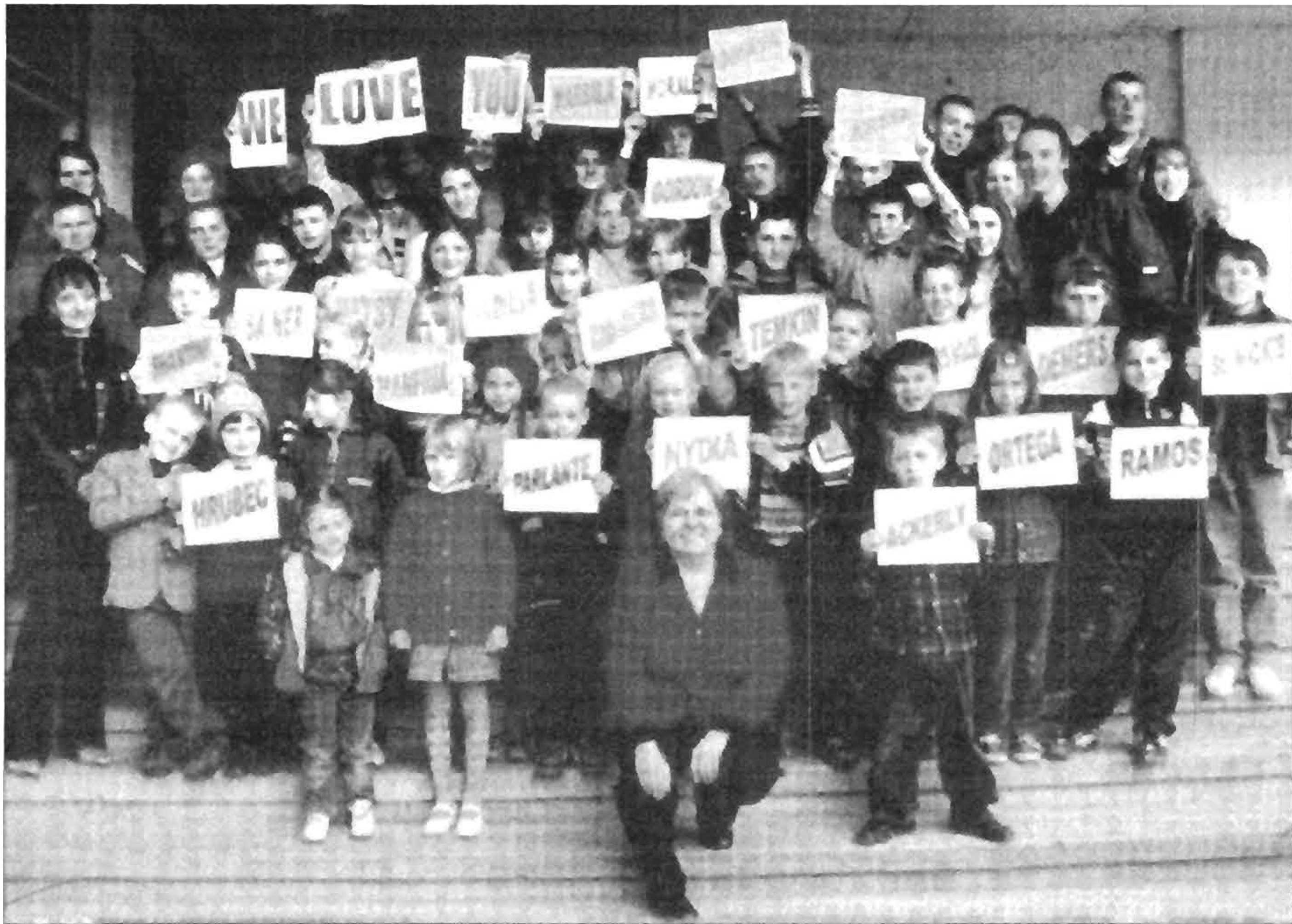
173 українських дітей Люби Мазяр

„Сій радість" – так називається організація в одній особі – Люби Мазяр, людини великого серця і широкої душі. Все почалося кілька років тому, коли, після подорожі в Україну, Люба почала допомагати декільком потребуючим сім'ям, з якими познайомилася під час відвідин. На перших порах вона посилала по декілька пакунків з одягом, взуттям та необхідними речами на адреси потребуючих. 19 квітня 2001 року зародилася „Сій радість" – організація з покликанням – сіяти радість і відроджувати надію в серцях знедолених українців. Особливо це стосується дітей.

Під час однієї зі своїх поїздок в Україну, перебуваючи в Івано-Франківську, Люба познайомилася з діяльністю фонду „Руки допомоги", який допомагає дітям з багатодітних малозабезпечених сімей, а також людям похилого віку.

Повернувшись до Америки, Люба з ентузіязмом взялася до праці. У жовтні 2003 року „Сій радість" отримала статус 501(c)(3) позаподаткової гуманітарної організації. Кількість пакунків зросла до 60 і більше – по два-три рази в рік. Більша частина з них іде на адресу фонду, з яким нав'язалися добрі стосунки. Крім цього, пакунки з допомогою ідуть також до 19-ої середньої загальноосвітньої школи Івано-Франківська, де цю допомогу отримують учні з неповних та малозабезпечених сімей, а також до окремих потребуючих родин Івано-Франківська та кількох сільських населених пунктів. На даний час в списках організації є 173 дітей різного віку, яким вона допомагає одягом, взуттям та речами першої необхідности. В загальній кількості, за ці роки організація „Сій радість" відправила на Україну 5 тонн гуманітарної допомоги.

Сама Люба щороку відвідує Україну, зустрічається з тими, до кого іде допомога, а також налагоджує нові контакти. В травні цього року, під час своєї чергової поїздки, Люба відвідала дітей з фонду „Руки допомоги", 19-ої серендньої загальноосвітньої школи, школи-інтернату I-III ступенів в Івано-Франківську, побувала у Городенці, Кунисівцях та Лісному Хлібичині, де зустрілася з сім'ями, яким допомагає організація „Сій радість", а також мала змогу відвідати „Отчий дім", сиротинець у Львові. Після кожної поїздки на Україну Люба привозить багато фотографій, на яких видно, як діти з радістю і цікавістю підбирають собі одяг і взуття.

Люба Мазяр з дітьми з фонду „Руки допомоги"

Погодьмося, що посилати на Україну 2–3 рази понад 60 пакунків за один рік є занадто важкою працею для декількох осіб, а тут – одна жінка! Очима спостерігача хочу зауважити, що всі речі, які кладуться у пакунки, є в дуже доброму стані, чисті. Багато речей – нові. Любу знають в Україні, її люблять і шанують діти. Листи з подяками від дітей, вчителів і директорів шкіл часто радують її серце. Любу Мазяр знають також багато американців, які охоче допомагають їй у цій справі, збираючи уживаний одяг та взуття. На цьому прикладі бачимо, як багато може зробити одна людина, а коли об'єднаємо наші зусилля – ми можемо зробити набагато більше у цей складний час на шляху розвитку української держави. То ж будьмо милосерднішими і добрішими до людей, і це нам повернеться сторицею.

За подальшими інформаціями про служіння та діяльність організації „Сій радість" звертайтеся на адресу: Joy-Seeds, c/o Luba Maziar 100 Anderson Avenue, Bergenfield, NJ 07621. Tel.: (201) 385-9119; e-mail: joy-seeds@webtv.net

Пожертви можуть бути відтягнуті з державних податків як благодійні внески. Державний податковий ідентифікаційний номер організації „Сій радість": 86-1078599.

Богдан Угрин,
Френклин Лейкс, Н. Дж.

*Розповідь про доброчинність Люби Мазяр надіслала до тижневика також **Богуслава Станкевич,** з Івано-Франківська.*

Єдина Церква врятує Україну від нової руїни

13 травня я прочитав в газетах про те, як майже півтисячі активістів громадської організації „Єдіноє отечєство" і чернецтво Російської Православної Церкви пікетували храм Святого Віталія в Одесі, заважаючи священикам УПЦ Київського патріярхату в освяченні храму. Учасники акції вигукували прокляття на адресу Патріярха УПЦ КП Філарета, Віктора Ющенка та Юлії Тимошенко. Лише за підтримки великої групи парафіян з місцевого „Українського братства" священикам і єпископу УПЦ КП Паїсієві вдалося пройти до храму. Досить часто в періодиці з'являються повідомлення з України про агресивну поведінку тамтешніх росіян. І не тільки з України. Віктор Поліщук, голова секретаріяту ОУН-Руху в Москві, писав (про це я читав у „Народній Волі"): „Україна повинна або відокремитися повністю від Росії, або остаточно загинути в пазурях зажерливої Москви".

З історії відомо, що загарбаного добровільно не віддають. Отже, потрібний революційний порив усіх здорових і свідомих сил з обох боків – зверху, з боку відповідального за долю України проводу, і знизу, з боку маси, яка вже усвідомлює себе народом і розуміє свою ролю в цей історичний час.

На початку 1990-их років політичний романтизм провокував до наївного очікування: все буде добре, якщо буде проголошено незалежну Українську державу. Сьогодні українська ситуація зовсім інша, бо олігархія глибоко вкоренилася, а суспільно-політична думка опирається на досвід минулих років. Або ось думка українця з Москви Андрія Окари: „Головна вада української політики, яка дає про себе знати, як мінімум, останні 500 років, полягає в тому, що в національній політичній культурі відсутнє уявлення про трансцедентальність верховної влади. Харизма українського князя, гетьмана, кошового отамана чи президента ніколи не будувалася на уявленні про них як помазаників, як виконавців волі Провидіння".

Що ж залишається Україні? А. Окара пише, що українці зберігають почуття справедливости. Росіяни – державна нація, але українці – нація релігійна і за цих обставин найголовнішим чинником морального, а з цим і політичного, і економічного оздоровлення суспільства має стати об'єднана Християнська Церква.

Немає ніяких перешкод для об'єднання усіх православних в єдиній Помісній Православній Церкві Київського Патріярхату. А коли в Україні стане єдина Українська Церква, тоді Верховна Рада, уряд і президент краще збагнуть, що в незалежній Україні життя має бути українським.

Яків Ємець,
Сан Ситі Вест, Арізона

Українська школа в Грузії скористалася допомогою

Щиро дякуємо за поміщення статті про працю української школи в Грузії. Варто додати, що українська школа в Тбілісі є щоденною, бо на фото були учні зі суботньої школи. В минулому навчальному році у школі було понад 60 учнів, які, крім української й грузинскої мов, вивчали також англійську мову і комп'ютерну техніку.

Від 2002 року школа набула статус колегіюму Національного університету „Києво-Могилянська Академія". Управа школи сумлінно прозвітувала за прислані з Києва гроші. Вони видали по тисячі долярів на перебудову кляси і забезпечення школи паливом, 2000 тис. – за оренду мікроавтобусів, 600 дол. на допомогу малозабезпеченим учням.

Ліда Палій,
Торонто

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Борис Вжесневський виграв вибори до парляменту

Борис Вжесневський

ТОРОНТО. – Більшістю голосів до Федерального парляменту Канади обраний українець Борис Вжесневський. Він представляє Ліберальну партію, в якій організував українсько-канадських молодих політиків, народжених в Канаді, для покращення політичного життя країни. Цей комітет бере активну участь не тільки у політичному житті Канади, але також наполегливо відстоює інтереси українців. Думки і пляни Б. Вжесневського відносно дальшого розвитку суспільства знайшли широкий відгук серед мешканців Торонто.

Визначні політичні діячі Торонто – посадник Давід Мілер, міністер освіти Джералд Кенеді, міністер закордонних справ Бил Ґрагам та багато інших підкреслювали великі духовні вартості цієї високоосвіченої людини, який володіє кількома мовами, розуміє проблеми кожної етнічної групи.

Борис Вжесневський закінчив університет в Торонто за фахом – торгівля, фінанси, економіка і політика. Він виріс в патріотичній родині, яка йому прищепила глибокі патріотичні почуття любови до свого народу.

15-літній юнак виїхав з Торонто до Галіфаксу, щоб із 17-ма такими, як він, „моряками" взяти участь у водному святі з нагоди 200-ліття американської революції. На кораблі він був єдиним українцем. Борис був активним в студентському клюбі Торонтонського університету, був його головою і тут виявив свої організаційні здібності. Як член Пласту відзначався особливо працьовитістю, був чемний, ввічливий, справедливий і приязний стосовно інших.

В часі проголошення незалежности України був активним в українській політиці, як координатор проєктів „Дзвін-91" та „Актив волі". До тої акції залучив багатьох молодих українців. У 1991 році Дмитро Павличко писав з Києва: „Пишу ці слова до молоді канадсько-української, щоб при цьому висловити своє захоплення тим, хто працював під керівництвом Бориса Вжесневського в сірі листопадові дні на славу незалежної України по її ще підневільних селах і містах. Я мав честь запросити в Україну цих мені невідомих хлопців і дівчат з Торонто і інших міст Канади, щоб вони побачили нашу землю і пізнали народ, з якого походять. Листівки, які виготовляли вони в Києві, читала південна і східя Україна, їхні промови перед шахтарями працювали на виграш у референдумі. Я не хочу переоцінювати їх – Україна, напевно, здобула б перемогу і сама. Але все ж декілька відсотків за незалежність здобули вони – канадські юнаки і юначки, пластуни, і їхній мужній проводир Борис Вжесневський".

Борис вклав багато праці в торонтонський „Рух" і був кілька разів його головою. В цей час йому вдалося відкрити першу українську бібліотеку в Луганську. Він робить, напевно, і робитиме все можливе, щоб президентські вибори 2004 року були чесними і прозорими.

Ярослава Рубель

Фільм про пам'ятник Тарасові Шевченкові

ВАШІНҐТОН. – 26 червня 2004 року, українська громада Америки відзначила 40-ліття відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінґтоні, коли понад 100 тисяч осіб зібралися, щоб вшанувати пам'ять великого Кобзаря України, який своїми поезіями надихнув численні покоління українців продовжувати боротьбу за волю та демократію. Цю подію 27 червня 1964 року зняли Юрій Тамарський та Святослав Новицький у 90-хвилинному фільмі „Шевченко у Вашінґтоні". „Фільм висвітлює велич події і є справді гідним предметом колекції," – сказала Богдана Урбанович, голова Комітету з відзначення 40-ліття пам'ятника Т. Шевченкові. Комітет переклав цей рідкісний та пам'ятний фільм на відеоплівку та DVD, щоб дати можливість українській громаді його придбати.

Для придбання фільму просимо сконтактуватися з бюром комітету за числом: (202) 547-0018 або електронною поштою на адресу unis@ucca.org. Відео-фільм/DVD коштують 20 долярів плюс пересилка 3.85 дол.

Комітет з відзначення 40-ліття пам'ятника Т. Шевченкові

Як гарячі пампушки, продаються у Києві найдорожчі автомобілі світу

НЮ-ЙОРК. – Цього літа в Києві почалися продаватися в одному люксусовому автосальоні найдорожчі автомобілі світу. Впродовж трьох тижнів від початку продажу було замовлено 12 авт фірми Мейбах (Maybach), які виробляють у Німеччині на заводі „Мерседес". Авта є зібрані вручну. На кожному авті працює приблизно 300 людей. Кожна така „команда" людей випускає 5-6 авт за день.

Ціна такого автомобіля сягає числа з шістьма нулями, тобто понад мільйон долярів. За цей же період в Києві також було замовлено кільканадцять „Поршів" та „Роллс-Ройсів". Власники автосальону не сподівалися на такий неймовірний успіх. Інформація про феномен на українському авторинку подається в европейській пресі як сенсація. Першою подала ці інформації „Інформаційна радіоаґенція Польщі".

Такої кількости найдорожчих авт не продається навіть у Москві. Водночас кореспонденти західніх видань наголошують, що в Україні є всього 10 відсотків виробництв, які реґулярно виплачують своїм робітникам місячну платню. Понад чверть виробництв видають платню із запізненням від одного до шести місяців. І тому це особливо вражає західній світ.

Імена новоспечених власників „Мейбахів" тримаються у великому секреті, але у Києві люди і так знають, у кого є гроші на такі автомобілі. А для тих, кому наразі не вистачає грошей на „Мейбах", пропоную відвідати вебсайт, де можна оглянути це справді гарне авто: www.maybach.usa.com

Ми знаємо, що серед мільйона українців, які проживають у США, є чимало мільйонерів. Цікаво, чи є серед них бодай один власник цього престижного автомобіля „Мейбах"? Якщо нема, то справу можна поправити, бо у Ню-Йорку на розі Парк Авеню та 56 вулиці є сальон „Mercedes-Benz Manhattan", де можна придбати „Мейбах".

Поспішайте і хай щастить.

Василь Лопух

Авто „Мейбах" коштує понад мільйон долярів

Звернення до української громади

ЗУАДК закликає українську громаду присилати пожертви на потерпілі родини гірників з шахти „Краснолиманської" в Донецькій області, де вибух газу забив 31 гірняка, а 5 пропали безвісти. Просимо датки пересилати на інтернетову сторінку www.uuarc.org або поштою на адресу: UUARC, Inc. - Miners, 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111. Тел. (215) 728-1630. Факс (215) 728-1631.

ЗУАДК

Презентація творів С. Ленкавського

МЮНХЕН. – 5 липня 2004 року в Українському Вільному Університеті відбулася презентація творів Степана Ленкавського, яку провів професор УВУ та Львівського національного університету ім. І. Франка Володимир Косик, котрий коротко накреслив головні риси постаті Степана Ленкавського, автора „Декалогу" (10 заповідей українського націоналіста). Степан Ленкавський був наступником Степана Бандери на посту голови проводу ОУН, зрівноважений і загально шанований громадсько-політичний діяч, відкритий до діялогу з опонентами. Зміст двох перших томів творів С. Ленкавського з широким висвітленням напрямків його творчости і діяльности подав упорядник збірника Олександер Сич, докторант УВУ, голова Пласту в Україні та заступник посадник Івано-Франківська з питань культури. Після цього дехто з присутніх поділився споминами про Степана Ленкавського. У презентації взяли участь представники української громади Мюнхену, студенти УВУ, вчителі з України - учасники курсу підвищення кваліфікації в Педагогічному інституті УВУ, як також пластуни з України, які брали участь у відзначенні 50-ліття таборування українських пластунів, що відбулося 4 липня на подвір'ї Греко-католицької церкви. Делеґація з Івано-Франківська відвідала також могилу Степана Ленкавського в Мюнхені.

УВУ

Величне свято Української Католицької Церкви відбудеться в Слотсбурґу

СЛОТСБУРҐ, Н.Й. - 13 – 15 серпня 2004р. буде подвійним святом у житті Української Католицької Церкви у Сполучених Штатах. У ці дні Стемфордська Єпархія згадуватиме Національний євхаристійний Марійський конґрес для східніх обрядів, що відбувся у Філядельфії у 1954 Марійському році. Сестри служебниці церкви Пренепорочної Діви Марії будуть господарями євхаристійного Марійського конґресу 2004 року – року Євхаристії, що святкуватиметься разом зі Святоуспенською Прощею, котра відбувалась щорічно протягом 50 років на чудовій території їх провінційного дому у Слотсбурзі.

Темою конґресу є „Святеє Святим" – за текстом Божественної Літурґії. Проща проходитиме під назвою „Марія, Жінка Євхаристії", за визначенням Євхаристії Папою Іваном Павлом II у його останній енцикліці. Обидві назви підводять до думки про те, що можна пересунути гори в духовному житті завдяки Євхаристійній присутності Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.

Конґрес розпочнеться у п'ятницю, 13 серпня, всенощною Службою Божою, особливо розрахованою на підлітків і молодь.

У суботу, 14 серпня, обговорюватиметься питання євангелізації і духовної віднови за доповідями на тему „Марія, Жінка Євхаристії". Головну доповідь виголосить Єпископ Роберт Москаль, ординарій Єпархії св. Йосафата у Пармі. День закінчиться урочистою відправою Вечірні і Покладенням Плащаниці Пресвятої Богородиці.

У неділю, в третій день конґресу-прощі, очікуємо тисячі прочан. Центральною подією дня стане відправа Архиєрейської Божественної Літурґії, яку очолить Патріярх Любомир Кардинал Гузар.

Єпископ Василь Лостен закликає всіх вірних зробити все можливе, щоб взяти участь у прощі і конґресі:

„Ми повинні усвідомити собі важливість Євхаристії у нашому житті, бо вона нас живить і додає нам сили, щоб ми могли сміливо стати перед обличчям щоденних труднощів. Не можемо також недооцінювати ролі Марії Матері Божої, її материнської присутности, бо до неї завжди можемо звернутися в потребі. Через Євхаристійну службу і прославу Пренепорочної Діви Марії ми маємо передчуття майбутньої слави у вічності".

„Табори Пташат – 2004 " відбулися на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Н.Й. – Вже 16 років Плем'я пластунок „Перші Стежі" влаштовує „Табори Пташат - 2004" на Союзівці. Цього року на першому тижні таборування (27 червня – 4 липня) було 69 (досі найбільше число) дітей від 4 – 6 років. Табором проводила комендантка Петруся Паславська (курінь „Спартанки") при допомозі її роєвих сестричок та 21 члена Булави (сестричок і братчиків). Адміністратором табору була Неоніля Сохан. У програму входили питомі таборові пташинні зайняття, але головною ціллю було запізнати дітей з українською культурою через мову, пісні та танці. На закінчення у великій залі „Веселки" відбувся концерт, де діти у вишиванках понисувалися піснями та народними танцями. Опісля зроблено спільну світлину та відбулося закриття табору. Табір відвідала касир УНСоюзу Рома Лісович.

Друга тура табору, що нараховувала 50 дітей (від 4 до 11 липня) була під командою Катрі Сось-Гайди, яка організувала працю з 12 роєвими сестричками та 13-ма членами Булави. Адміністратором табору 2-ої тури була Тереса Бень. Тема табору, з якою були пов'язані більшість таборових зайнять – „Наша земля". Таборовики виконали також альбом своїх роїв. В суботу вечором, 10 липня, відбувся таборовий вогник із своєрідною програмою, після чого відбулося закриття табору.

Табір відвідала Уляна Слабіцька, Крайовий Комендант УПН в Пласті США. Табір також відвідав президент УНСоюзу Степан Качарай. Табір „Пташат" купив дві цеглини (по 250 долярів) на розбудову Союзівки.

„Табір Пташат" від часу свого започаткування 1989 року, відбувається щорічно на Союзівці. Думку про створення такого табору подала Н. Сохан, тодішня провідниця Плем'я „Перших Стеж". З того часу табір „Пташат" з року-в-рік має кращі успіхи – по дві тури кожного року – щоб задовільнити батьків, які вписують своїх дітей.

Н. Н.

Фото: Софія Білинська-Шевчук, Ігор Терлецький, Ігор Гайда

Учасники та виховники 1-ої тури табору „Пташат"

Аня Богачевська-Лонкевич зі своїми танцюристами

Після таборової Олімпіяди усі змагуни отримали медалі

Учасники та виховники 2-ої тури табору „Пташат"

Фестиваль української молоді на „Верховині“

Танцюють учениці Роми Прийми Богачевської

Ведучі мистецької програми Уляна Кекіш і Юрій Блонарович

ҐЛЕН СПЕЙ, Н.Й. - 16 - 18 липня в мальовничому куточку штату Ню-Йорк, на оселі „Верховина“ відбувся щорічний Фестиваль української молоді. Спонзорами фестивалю були федеральні кредитівки Ню-Йорку і Нюарку, Н.Дж., „Вестерн Юніон“, а також „Delaware Vallely Arts Alliance“. Цьогорічний 29-ий фестиваль був присвячений пам'яті Роми Прийми Богачевської.

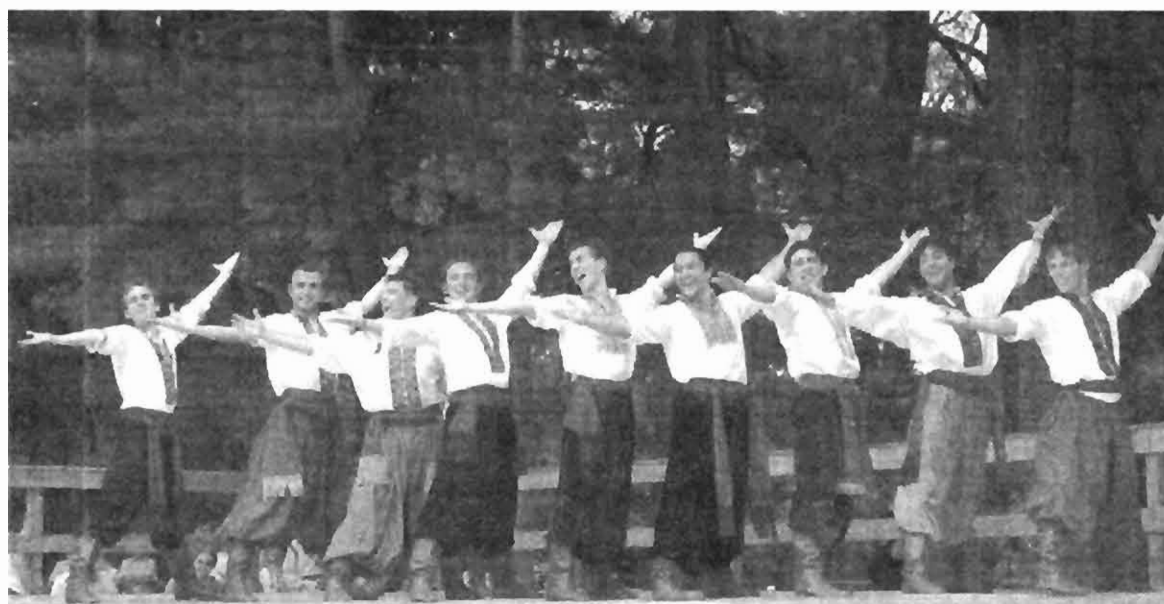
40 років відданої праці присвятила св. п. Рома Прийма Богачевська нашій молоді і розвиткові народного танцю. Плоди її невтомної праці серед тисяч її учнів залишаться назавжди і будуть продовжувані у наступних поколіннях.

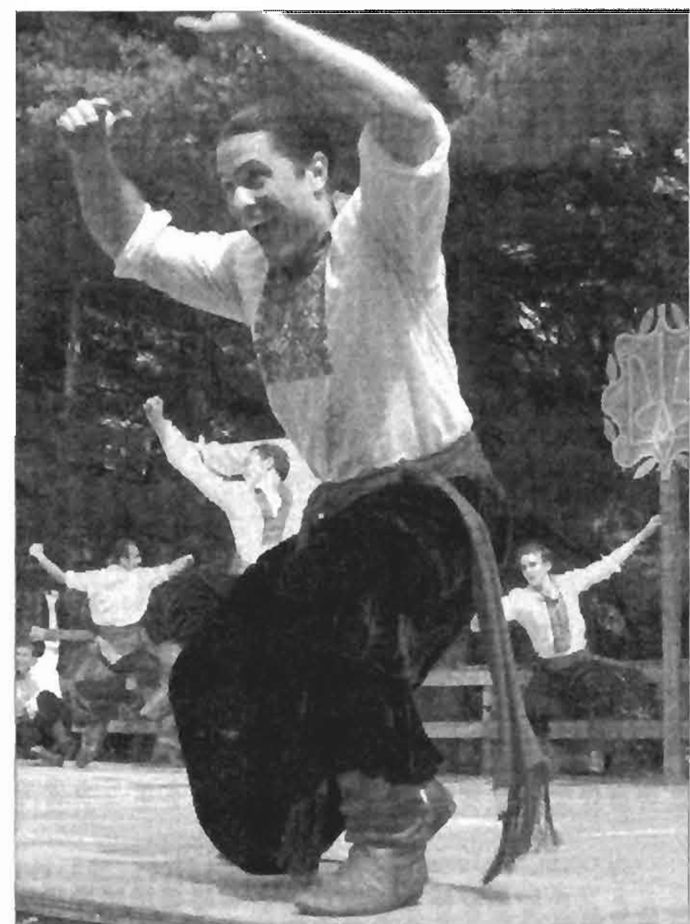
На оселю „Верховина“ прибуло більше тисячі гостей з різних штатів США, Канади і України. Серед гостей фестивалю були люди, які вперше приїхали, щоб подивитися на українські таланти. Вони знайомилися, згадували своє минуле і багато говорили про майбутнє України. Адже не за горами вибори нового президента, нові надії, нові сподівання.

(Закінчення на стор. 17)

Танцюють гурт „Сизокрилі“ та учні школи танцю Роми Прийми Богачевської

Фестиваль...

(Закінчення зі стор. 16)

На фестивалі можна було придбати українські сувеніри, писанки, вироби з дерева, кераміки, українські національні строї, а також почастуватися українськими стравами.

У мистецькій частині велике враження залишили співаки Леся Грабова, Володимир Гришко, квартет „Барви", дует Люба і Микола з України, Ольга Фриз зі США і численні танцювальні гурти.

Ольга Марин
Фото: Джон Марин

Наталка Кузів з ансамблю „Сизокрилі"

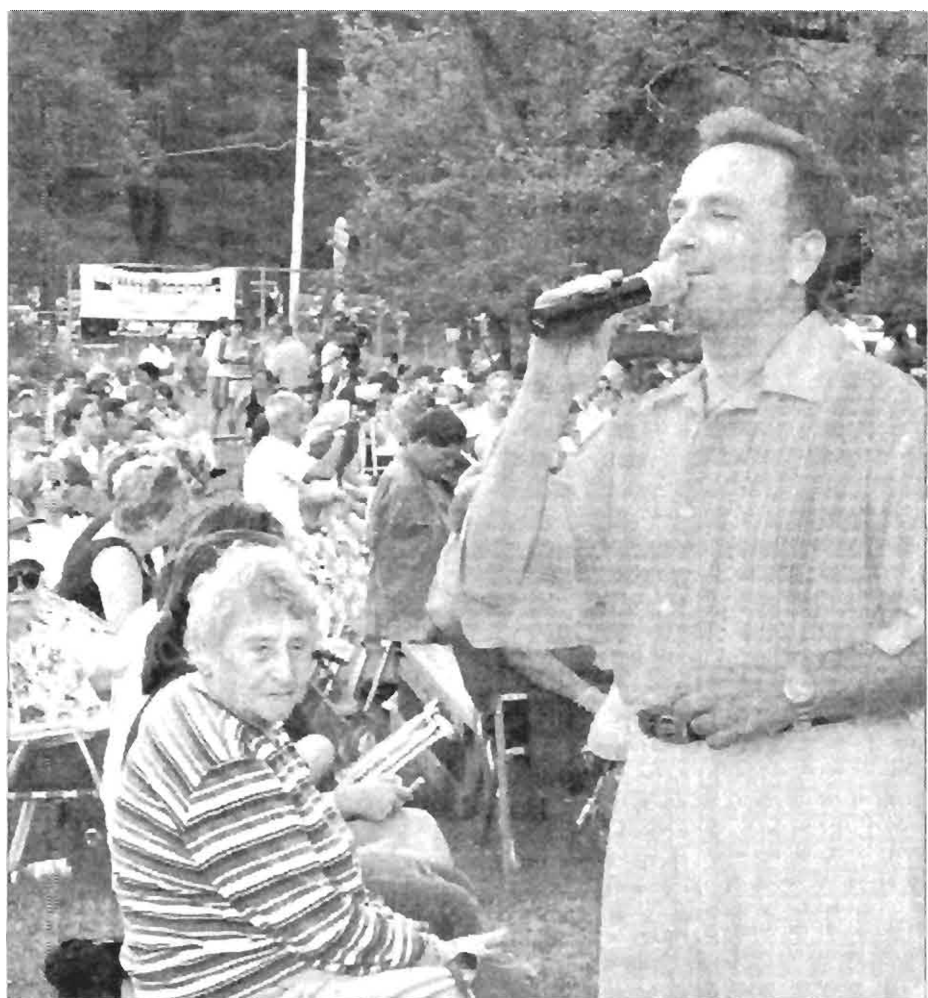
Ольга Фриз

Ансамбль „Під облачками" з Канади

Ансамбль „Вогнець"

Співає Володимир Цімура

Ансамбль „Калинонька" з Ню Джерзі

Табір малят ОДУМ – 2004

ПРИВІТ
РЕДАКЦІЇ І ЧИТАЧАМ
«СВОБОДИ»

Матвій Шевченко
Надя Рідi
Лара Рідi
Таїса Шевченко
Софія Соколовська
Дерек Нортан
Світлана, Стефаня і Христинка
Зенон, Галя, Захарій і Ева Заревич
Соня, Андрій, Тетяна та Емілія Смик
Андрій, Лорі, Роман, і Матвій Петрушка
Ніна, Яків, Йосип, Аврам і Іванко Качура

ВІД УЧАСНИКІВ
ОДУМівського
ТАБОРУ МАЛЯТ-
"МАНДРІВКА У
ЧАРІВНИЙ СВІТ КАЗКИ"
4-10 ЛИПНЯ 2004
ОСЕЛЯ ОДУМу "УКРАЇНА"
ЛОНДОН, ОНТАРІО, КАНАДА

Малята на ранній збірці –
момент піднесення прапорів і молитви.

Малята разом з батьками і учасниками 37-го табору виховників юного ОДУМ-у.

УКРАЇНА І СВІТ

70-річчя, що принесло користь українській науці

НЮ-ЙОРК. – Звичайно ми відзначаємо річниці з життя визначних осіб у святковій формі, з побажаннями, промовами та музичним супроводом. Рідше з такого приводу шанувальники ювілята складають у подарунку свої праці та тим збагачують не тільки його, але, в першу чергу, науку та культуру.

Саме так відзначено у Львові 70-річчя д-ра Олега Купчинського, наукового секретаря Наукового Товариства Шевченка в Україні, голову Комісії спеціяльних історичних дисциплін, довголітнього редактора „Записок НТШ", автора численних праць з ділянки ономастики та історії української мови, архівознавства, джерелознавства, археографії, історіографії та бібліографістики відомих і маловідомих особистостей української науки та культури.

Як бачимо, діяпазон його наукових зацікавлень великий, тому не дивно, що його друзі та співробітники відзначили 70-ліття науковця в особливий спосіб.

Поряд з урочистим засіданням розширеної Наукової ради, що відбулося 18 травня у Львові (в ньому взяли участь численні науковці з Києва, Польщі та США, а в першу чергу – товариші з праці у Львові), найбільшим подарунком для ювіляра української культури стало видання двох томів праць науковців – товаришів д-ра О. Купчинського під назвою: „До джерел", що появилися та були вручені ювілярові в день святкування. Це справді виняткове наукове видання, що налічує 1500 сторінок, містить ряд цікавих та джерельних наукових праць з різних ділянок, близьких до зацікавлень ювіляра.

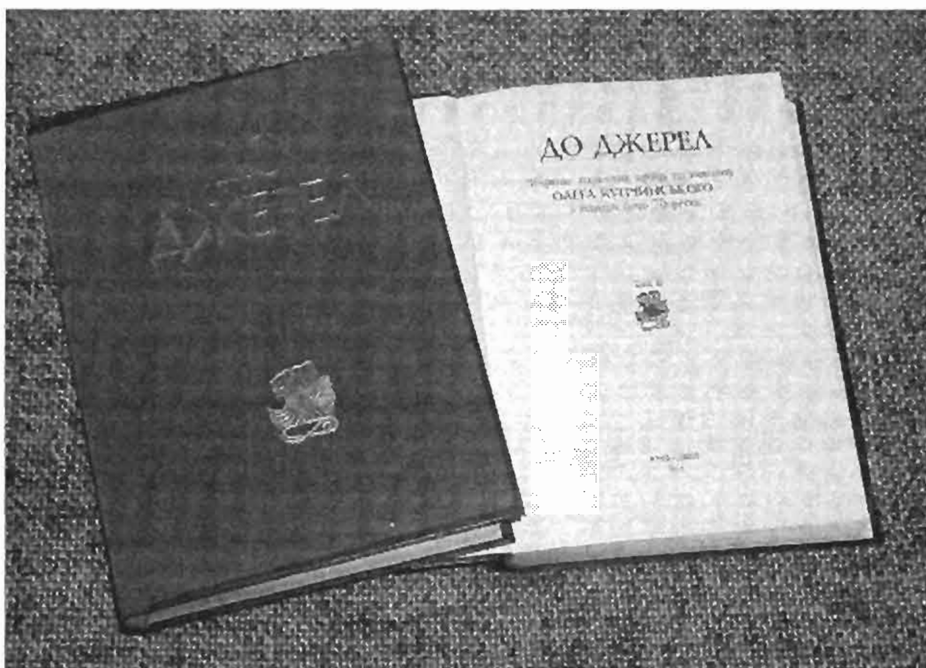
В першому томі подано історію мови та ономастики, в другому – спеціяльні допоміжні історичні дисципліни.

Багатство матеріялу, широкий діяпазон тем – все це вказує на велику шану, яку д-р О. Купчинський має у своїх товаришів з наукової праці не тільки в Україні, але в Европі та США. Це велике видання у двох томах підготовлене з участю НТШ, Львівського Національного університету ім. І. Франка, Києво-Могилянської академії, Українського Вільного Університету у Мюнхені, Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАН України, руками великої редакційної колегії, в якій працювали І. Гирич, Я. Грицак, М. Крикун, Л. Рудницький, Н. Яковенко, літературні редактори книжки О. Триструга і Г. Феньо Томи вийшли завдяки фінансовій допомозі В. і А. Раків. Це – великий вклад в українську науку. Тільки матеріяли до бібліографії праць О. Купчинського мають аж 404 рубрики за укладом Марії Трегуб. Ця бібліографія готується окремим виданням з передмовою Марії Вальо.

Чи можна бажати собі кращого подарунку в день народження і чи не доповнює він в особливий спосіб святкування 70-ліття? А воно було також багате і програмою, і учасниками, серед яких були відомі письменники Р. Іваничук, Р. Лубківський, Д. Павличко, науковці із численними усними привітами і понад 80 привітальними листами.

Як бачимо, таке відзначення 70-ліття відомого працівника науки – це найкращий подарунок для нього, який дасть йому силу та охоту працювати ще довго і тим скласти ще більшу данину українській науці та її вибраним дисциплінам.

О. Кузьмович

Книга „До джерел", видана до 70-річчя О. Купчинського

Свято в прикарпатському селі

На освяченні статуї Христа.

ВІЛЬХІВЦІ, Івано-Франківська обл. – 6 червня від сільської церкви Великомученика Микити, яка була збудована в кінці XIX століття, а в останні роки повністю відновлена, пройшла процесія з хоругвами під проводом пароха о. митрата Івана Бурака до хати родини Семеничів, де височіла прикрашена квітами статуя Ісуса Христа.

Цього свята в селі очікували давно. Історія села на правому березі Дністра починається в 1447 році. Більшість тодішніх хат і перша церковця були збудовані поблизу лісу, тому що на людей нападали кочові племена, забирали в полон дівчат і хлопців. День і ніч стояла сторожа на високій могилі і коли з сторони села Рашкова наближалися загарбники, то сторож бив по залізній рейці, а в церкві дзвонили дзвони, сповіщаючи людям про небезпеку, щоб жителі втікали в ліси. Пізніше були інші окупації і поневолення, а найстрашніша – в 1939 році.

Ще торік біля хати Семеничів були тільки верби і кущі, а тепер постала скульптура Спасителя. Біля хати люди побачили Ординарія Коломийсько-Чернівецької єпархії Павла Василика, котрий в цей рік відзначив 30-ліття єпископського служіння. Владику Павла привітала віршем студентка Оксана Родим'юк.

Приїхали на урочистість оо. Ігор Левицький, Любомир Гречин, Юрій Гречин і Микола Вонсуль. Після освячення статуї Владика Павло говорив про страждання, які перенесли єпископи, священики і вірні за свою любов і вірність рідній Церкві.

Закінченням святкового дня була концертна програма дітей і вчителів сільської школи під керівництвом Лесі Приймак і музичного керівника Василя Кубійовича.

Після відправи всі отримали вервечки, котрі з Америки передав Василь Камінський, і були запрошені на спільний обід до хати.

Ганна Богдан

Українське свято в місті Юніон

ЮНІОН, Н. ДЖ. – В неділю, 22 серпня, о 12:30 по полудні, в міській ратуші (1976 Morris Ave.) відбудеться церемонія піднесення державного прапора України з нагоди Дня Незалежности України, на яку запрошуються всі громадяни та всі організації з прапорами. У святі візьмуть участь працівники Постійного представництва України при ООН.

Комітет з відзначення свята

Ікона Матері Божої повернулася додому

Зоя Салик-Гаюк, дочка Мая і син Яким Гаюк перед іконою Матері Божої у Ворохтянській церкві в день Великодня 2004 року.

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Ім'я Степана Салика для нашої „Свободи" було колись добре відоме. Він часто дописував у 1953–54 роках, та й пізніших, на природничі теми, які йому були особливо близькими, як і проблеми Гуцульщини, де він прожив чимало літ перед переїздом до США, внаслідок воєнних подій. Відомий пластун, член куреня „Лісових Чортів", він також постійно дописував до пластової преси. Останні роки свого життя провів у Гантері, де й помер у березні 1993 року.

Перед війною С. Салик був директором школи у селі Ворохта, де й сьогодні пам'ятають і шанують його педагогічну працю. Це і стало причиною, що Історико-краєзнавчий гурток Яремчанського центру позашкільної праці з юнацтвом, який діє у Ворохтянській загальноосвітній школі, вирішив встановити у Ворохті, на будинку, де проживав педагог, меморіяльну дошку, що і здійснено в десяту річницю смерти С. Салика.

Однак особа С. Салика була пов'язана ще й з іншою зворушливою подією, що відбувалася в часі Великодніх свят у квітні цього року. До Ворохти прибула дочка С. Салика, Зоя Гаюк зі своїми дітьми, щоб передати мешканцям Ворохти ікону Божої Матері Неустаючої Помочі, яку переховав довгі роки її батько.

Як інформує нас З. Гаюк, її батько в роки совєтської окупації проходячи одного вечора біля церкви Різдва Пресвятої Богородиці, побачив там покинені на вулиці церковні речі, а між ними ікону Матері Божої, яка завжди була прикрасою церкви. Він заховав ікону під плащ і забрав додому. Коли скоро опісля довелося сім'ї втікати з Ворохти, щоб оминути совєтських арештів, батько взяв ікону зі собою – і так вона під дбайливою опікою пройшла з родиною Саликів усі скитальчі негаразди, аж до поселення у США.

„Ми завжди молилися до цієї ікони, вона висіла на почесному місці у нашій хаті, і вірили, що вона нас охороняє", – розповідає нам дочка С. Салика, Зірка Гаюк. – Тепер, коли батьки мої відійшли у засвіти, моя совість мені підказала, що треба цю ікону повернути туди, звідки вона прийшла. Адже ж ця Матір Божа повинна захищати ціле село Ворохту".

Отож цього року вона з дітьми поїхала до Ворохти, щоб повернути її мешканцям ікону з їхньої церкви. Ікону Божої Матері вони пронесли разом з процесією перед початком освячення у Великодні свята, і це була радісна та зворушлива подія для усіх мешканців Ворохти, особливо ж для родини Саликів.

Ікона Божої Матері Неустаючої Помочі повернулася додому.

О. К.

Українці на етнофестивалі у Сербії

НОВИ САД, Сербія. – 19 червня відбувся етнофестиваль кухні і музики національностей Воєводини (Автономний край Воєводина, Сербія). Організаторами заходу були Американська фундація розвитку „ADF" та представники національних меншин краю. У спільному концерті взяли участь понад 50 ансамблів та самодіяльних колективів, що представляли 13 національностей.

Від української громади виступили члени культурно-мистецького товариства ім. Івана Сенюка з міста Кули та Товариства плекання української культури „Коломийка" з міста Сремська Мітровиця. Для свого стенду українці приготували пироги та тертюх, котрі мали великий попит на фестивалі. Головний координатор заходу зауважив, що поруч з українцями не можна нічого продати. Це жарт, але український стенд приваблював до себе численних відвідувачів.

26 червня у Сремській Митровиці було відзначено 25 років з часу заснування фолкльорного ансамблю „Коломийка". На святі з допомогою представництва автомобільного заводу „АвтоЗаз" із Запоріжжя було підготовлено виставку творів мисткині з України Ніни Косарєвої та виставку творів місцевих художників українського походження – Соні Ардан, Данієла Бабича, Віктора Зубка, Жани Ерделі, Дарка Ляховича. Концерт фолкльорного ансамблю „Коломийка" відбувся у міському театрі. Гостями урочистостей були засновники „Коломийки" Михайло Ляхович з дружиною, які спеціяльно прибули з Канади.

Мирослав Гочак

Танцює ансамбль „Коломийка"

І горів, і яснів, і страждав для України

На презентації книжки „Добром нагріте серце".

ЛЬВІВ. – 17 травня у Львівському національному університеті імені Івана Франка відбулася презентація книги „Добром нагріте серце", присвяченої вірному синові України св. п. Петрові Гоєві, який народився 1925 року у селі Михайлівка Підгаєцького повіту на Тернопільщині і помер 2001 року у США.

З нагоди цього заходу зібралися численні гості, викладачі та студенти, приїхали ректор Українського Вільного Університету в Мюнхені, Леонід Рудницький; голова Фундації УВУ з осідком у Ню-Йорку, Володимир Стойко; відомий український історик з Франції Володимир Косик з дружиною Лесею; від Львівського університету у святі брали участь професори Тарас Салига і Михайло Присяжний; були лавреати-переможці літературного конкурсу ім. Воляників-Швабіньских за 2003 рік та члени великої родини св. п. Петра Гоя.

Автор книги Нестор Мизак з Чернівців ознайомив присутніх з життєвим і творчим шляхом д-ра Петра Гоя, спогадами про нього поділилися всі, хто працював з ним пліч-о-пліч. Михайло Присяжний наголосив, що Петро Гой був сердечною і доброю людиною, близьким і привітним для всіх, хто звертався до Фундації УВУ.

Тарас Салига нагадав, що літературний конкурс ім. Воляників-Швабінських також заініціював д-р Петро Гой, як і бібліотеку діяспорних видань при Львівському університеті, єдину в Україні, якою успішно користуються науковці і студенти Львова.

Голова Наукового товариства ім. Тараса Шевченка Олег Романів сказав: „Це був скромний і розважливий українець. Він усвідомлював нагальну потребу друкованого слова, особливо про визвольну боротьбу ОУН-УПА, більшовицькі репресії і допомагав коштами для видання таких праць".

Леонід Рудницький у виступі наголосив, що П. Гой мав великий вплив на молодь, мандруючи з нею десятками років славетними „стежками батьків у Европі".

Проф. Володимир Стойко схвильовано говорив, що наче й нині бачить Петра Гоя у перших післявоєнних шеренгах протестуючої молоді в Европі та США. Зворушливо прозвучали виступи сестри Мілі з Тернополя та інших членів сім'ї Гоїв.

Після закінчення презентації у соборі Святого Юра було покладено кошик з квітами, які передала його дружина Олена-Леся на знак пам'яті про д-ра Петра Гоя.

Нестор Мизак

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Мистець і духовник – о. Володимир Немира

о. Володимир Немира. „Дума про Мазепу“

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – У вірному служінні Богові та мистецтву живе від довгих років о. Володимир Немира, успішно поєднуючи працю мистця в графіці, акриліку і олії. В. Немира закінчив Львівську академію мистецтв, відділ кераміки в 1975 році. Його учителями були відомі мистці Володимир Овсійчук і Фелікс Томчук. Виставки його мистецьких робіт були не тільки в Україні, але також в Польщі, Росії, Канаді і США, де він живе тепер постійно і є священиком УПЦ КП в штаті Огайо. Він творить серіями тематично цілі бльоки. Такою серією постали портрети визначних діячів української культури, серед яких – Іван Мазепа, Микола Лисенко, Володимир Івасюк та інші. Цю тему продовжують також Юрій Змієборець, „Розмова Христа з Пилатом“, „Дорога“. У 1992 році вийшла у світ книга поезії М. Осадчого, яку ілюстрував В. Немира.

Твори художника є в багатьох приватних колекціях. Вони розкривають перед глядачем різноманітний та багатогранний світ. Деякі із них були відзначені мистецтвознавцями як приклад високої технічної майстерности мистця, знамените володіння різними графічними техніками та вмінням поєднати різні технологічні засоби.

Останньо його картини з успіхом виставлено на мистецькій виставці у Гантері, Н.Й.

О-КА

Олег Чмир співав арію Дон Жуана

16 липня в Ларкер Філд, Іст Гановер, Стейтова Опера Ню-Джерзі виступила з програмою „Opera concert in the Park“, у якій взяли участь Сабріна Паладіно (сопрано), Марія Карпатова (меццо-сопрано), Браєн Ернстес (тенор), а також відомий український співак Олег Чмир (баритон), котрий активно співпрацює з нюджерзійською Стейтовою Оперою. В першому відділенні концерту прозвучали фраґменти з опери Джузеппе Верді „Трубадур“, в другому – популярні арії з інших опер, оперет і вистав на Бродвеї.

На фото: Олег Чмир (в костюмі Дон Жуана) і дириґент та піяніст Дейвид Міколло.

СПОРТ

Олімпіяда -2004

Хто поїде до Атен?

13 серпня в Атенах почнуться XXVIII літні Олімпійські ігри, на яких, як заявив 20 липня перший заступник голови Держкомспорту Анатолій Домашенко, збірна України розраховує на здобуття п'яти золотих нагород і хоче увійти до числа 15 кращих країн світу. „Маємо надії на Яну Клочкову в плаванні, є непогані можливості в легкій та важкій атлетиці, фехтуванні, стрибках на батуті та інших, традиційно сильних для України видах спорту", – сказав А. Домашенко. На початку серпня до Атен вирушать 242 олімпійці, 147 тренерів, лікарів, масажистів, 18 співробітників штабу української збірної, 10 суддів і приблизно стільки ж почесних гостей, як діючих членів делеґації. Для „друзів Національного комітету України" (так назвав їх віце-президент НОК Іван Федоренко) передбачено понад 200 місць для проживання на теплоході „Ротердам" в порту Пірей. До складу „друзів" увійшли 21 представник Адміністрації Президента, по 20 осіб – з Кабінету міністрів і з Верховної Ради, голови обласних адміністрацій, спонзори та партнери НОК.

Палкими вболівальниками спорту виявилися міністри транспорту – Георгій Кирпа, закордонних справ – Костянтин Грищенко, економіки – Микола Деркач, туризму – Валерій Цибух, праці та соціяльного захисту Михайло Папієв, освіти Василь Кремень, з Адміністрації Президента – Віктор Медведчук, його заступник Василь Базів та навіть завідувачка відділом кадрів Цуканова, з губернаторів – Євген Кушнарьов (Харківська область), Анатолій Засуха (Київська), Анатолій Близнюк (Донецька), Володимир Щербань (Сумська), Володимир Яцуба (Дніпропетровська), Валентин Мельничук (Чернігівська), Сергій Гриневецький (Одеська). З парляменту їдуть Григорій Суркіс, Володимир Рябіка, Тамара Прошкуратова (усі - СДПУ(о), Катерина Самойлик (КПУ), Равіль Сафіулін („Реґіони України"), Андрій Шкіль (БЮТ). Спостерігатиме за успіхами олімпійців голова Верховного суду України Василь Маляренко, керівник Управління з питань помилування Володимир Сліпченко, заступник голови Федерації профспілок України Ігор Романчук, перший заступник голови Львівської обласної ради Ігор Держко.

Усі вищеназвані мають право взяти у таке приємне закордонне відрядження по одній особі, яка їх супроводжуватиме.

Не обійдеться й без перших осіб держави: передбачено перебування в Атенах Президента Леоніда Кучми, прем'єр-міністра Віктора Януковича, голови Верховної Ради Володимира Литвина, віце-прем'єр-міністра Дмитра Табачника, які вирушать до Греції разом з дружинами та під пильним оком чотирьох охоронців, щоправда, за домовленістю з греками, – без табельної зброї.

Присутність в списку стількох офіційних осіб наводить на думку, що оплатить „вболівання" державна скарбниця. Треба додати спорядження всіх учасників делеґації повним комплектом спортивної форми „Діядора", вартість квитків на змагання, страхування компанією „АСКА" та інші „дрібниці життя"...

Отож 10-денна тура до Атен одного високопоставленого (і не дуже) чиновника обійдеться казні у 4-16 тисяч евро, а присутність такого численного контингенту в Атенах обійдеться українським платникам податків, за найскромнішими підрахунками, – у кілька мільйонів евро. І це при тому, що в столиці Греції працюватиме лише 18 українських журналістів (половина з них перебуватиме там за власний кошт) – чи не найменше число серед країн-учасниць.

Однак, виявляється, що, попри запевнення спортивного керівництва про відсутність фінансових проблем, немає коштів на відрядження на Олімпіяду деяких тренерів збірної. Намагається знайти кошти (близько 9 тисяч гривень) на поїздку в Атени наставник фаворитки Олімпіяди, триразової чемпіонки світу Ірини Мерлені-Мельник, заслужений тренер України Ігор Дух. Чимало інших провідних українських тренерів теж самостійно шукають кошти на квиток до Греції.

З газети „Високий Замок"

Футбол

Нападаючий „Міляну" та української футбольної збірної Андрій Шевченко 14 липня одружився з американською фотомоделлю Крістіною Пазік. Церемонія відбулася у Вашинґтоні. Молоді вирішили відсвяткувати весілля без пильної уваги преси. В новоутвореній сім'ї очікується поповнення – в листопаді К. Пазік має народити дитину.

Легка атлетика

Президент Федерації легкої атлетики України Валерій Борзов 19 липня повідомив про затвердження складу української легкоатлетичної олімпійської збірної. До неї увійшли 54 атлети та 19 членів офіційної делеґації. Україна представлена у 32 видах олімпійської програми, у тому числі у маратоні. Штовхання кулі вперше проходитиме за межами основного стадіону, на першому Олімпійському стадіоні в Олімпії.

Відкриттям в Атенах стануть декілька спортсменів, які останнім часом показали добрі результати, зокрема, Сергій Демидюк (біг на 110 метрів з перешкодами), Володимир Зюськів (стрибки в довжину), Олександер Корчмід (стрибки з жердиною) та наймолодша серед українських легкоатлетів 19-річна Неля Непорадна (біг на 1500 метрів). На Чемпіонаті світу з легкої атлетики серед юніорів, що проходив в італійському місті Гросето, українські спортсмени здобули 2 золоті та 1 бронзову медалі.

Стрибки у воду

На минулих олімпійських іграх в Сіднеї українці вибороли зі стрибків у воду лише одну бронзову медалю. На Олімпіяді в Атенах українці намагатимуться перевищити цей результат, як мінімум, втричі. Провідний тренер зі стрибків у воду Віталій Лісун пов'язує сподівання на вдалий виступ в Атенах з Романом Володьковим та Антоном Захаровим, Олени Жупіної і Олени Федорової, які повинні пробитися до фіналів. Змагання зі стрибків у воду відбудуться 14-29 серпня. Склад збірної: Володьков Роман, Захаров Антон, Лисенко Дмитро, Шляхов Юрій, Сорокіна Ганна, Федорова Олена, Жупіна Олена, Леонова Ольга.

Боротьба

Керівництво збірної України з греко-римської боротьби поставило перед своїми спортсменами завдання вибороти дві медалі. До Атен поїдуть 6 борців, серед них – срібний переможець Олімпіяди 2002 року в Сіднеї Давид Солдадзе, що виступає у вазі до 96 кг. Тренер з греко-римської боротьби Олександер Камач розповів, що найбільші сподівання покладено на чемпіона Европи нинішнього року Армена Варданяна. 21 серпня команда вилітає до Атен, змагання відбудуться 24- 26 серпня. Склад збірної з греко-римської боротьби: Олексій Вакуленко (55 кг), Олександр Хвощ (60 кг), Армен Варданян (66 кг), Володимир Швацьких (74 кг), Олександр Дараган (86 кг). Давид Солдадзе (94 кг).

Фехтування

Українські фехтувальники на Олімпіяді в Атенах розраховують на медалі. У складі олімпійської команди до Греції поїдуть 10 фехтувальників, 8 з яких – чоловіки. В особистих змаганнях з шаблі виступає чемпіон світу Володимир Лукашенко. Команда з шпаги у чоловіків також мала нагороди на багатьох етапах Чаші світу, виграла змагання в Канаді. Не змогла вибороти ліцензію на Олімпіяду чемпіонка світу Наталя Конрад, яка виграла першість Европи в цьому році. Збірна вилітає до Атен 11-14 серпня. Змагання відбудуться 16-23 серпня. Склад збірної: чоловіча команда з шпаги – Кариченко Дмитро, Нікішин Богдан, Хворост Максим, Ошаров Віталій; чоловіча команда з шаблі – Лукашенко Володимир, Третяк Владислав, Калюжний Володимир, Штурбабин Олег; жінки: шпага – Казимирчук Надія, шабля – Дарія Недашківська.

Фіґурне ковзання

Перша українська олімпійська чемпіонка XVII Зимових ігор у Ліллігамері 1994 року з фіґурного ковзання Оксана Баюл приїхала до України, щоб допомогти у розвитку вітчизняного фіґурного ковзання. На прес-конференції у Києві О. Баюл сказала: „Я не можу стати тренером, тому що у мене немає до цього таланту, але можу допомогти українському фіґурному ковзанню по-своєму. Зокрема привезти відомих американських тренерів, надати спеціяльний одяг, оскільки маю лінію одягу для фіґуристів, а також провести низку показових виступів на ковзанах у Києві та Дніпропетровську".

О. Баюл хоче створити зразкову спеціялізовану дитячо-юнацьку школу „Метеор" у Дніпропетровську, де вона починала свої заняття у віці 5 років. О. Баюл останні 10 років проживає в США, хоча має українське громадянство. Вона професійно займається ковзанням.

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ В НЮ-ЙОРКУ

повідомляє „шеровців", що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КОРПОРАЦІЇ

відбудуться

в п'ятницю, 13 серпня 2004 р. о год. 6:30 веч.

в Українському Народному Домі
140 Друга Авеню, Ню-Йорк

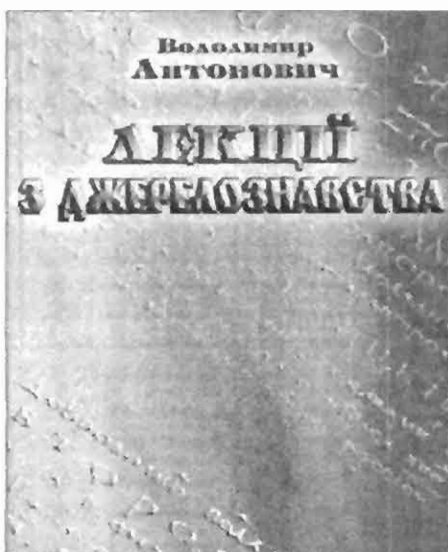
Про зміни адреси просимо повідомити негайно.

Ukrainian National Home,
140-142 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 529-6287

ЧИТАЧІ – ПРО КНИГИ

Видано пам'ятку з джерелознавства

Володимир Антонович. Лекції з джерелознавства. Ред. Микола Ковальський-Острог; Ню-Йорк: Українська Вільна Академія Наук у США: Історична секція, Національний університет „Острозька академія", 2003, 382 с. ISBN 966-7631-73-7.

У 2003 році спільними зусиллями УВАН у США та Національного університету „Острозька академія" видано книгу Володимира Антоновича „Лекції з джерелознавства" за редакцією, з історіографічним вступом, науковими примітками та коментарями до лекцій 1879–1881 років відомого українського джерелознавця Миколи Ковальського, та – до лекцій 1886 р. – молодого острозького дослідника Миколи Близняка. Передмову до книги написав проф. д-р Любомир Винар, голова Історичної секції УВАН у США.

Вперше лекції було видано у вигляді студентських записів 1881 року як „Лекції професора університету Св. Володимира В. Б. Антоновича 1880–1881 рр.". Літографічна відбитка рукописного тексту на 104 сторінках кількома почерками збереглася в Україні лише в кількох примірниках. Саме тому лекції були майже невідомі дослідникам протягом довгого часу. У 1995 році текст було перевидано Оксаною Василюк російською мовою, за науковою редакцією відомого українського історика Івана Бутича, але це видання вийшло малим тиражем і вже тепер є бібліографічною рідкістю. Лекції 1886 року взагалі до цього часу не були опубліковані і використовувалися дослідниками в рукописі. Підготовлена УВАН у США та „Острозькою академією" книга включає переклад тексту лекцій 1879–1981 та 1886 років на українську мову, російськомовні оригінали текстів (зі збереженням мовних особливостей), ґрунтовні примітки, коментарі, додатки та покажчики імен.

Значно доповнюють і осучаснюють лекції В. Антоновича коментарі до лекцій, підготовлені М. Ковальським, в яких подано інформацію про авторів, публікації джерел, їхні дослідження. Ці коментарі мають власну наукову цінність, бо в них зосереджено багато нових даних про середньовічні українські джерела.

Книгу (ціна – 20 дол.) можна замовити в Українській Вільній Академії Наук у США за адресою: 206 West 100th Street New York, NY 10025-5015.

Видавнича комісія УВАН

Нове видання КІУСу: „Українські говори Румунії: діялектичні тексти"

У своїх спогадах визначний мовознавець та літературний критик Юрій Шевельов (Шерех) записав таку думку: „З усіх свідчень про дійсність найоб'єктивніші, найнезаперечніші є свідчення мови. Історичні документи можна заховати або зфальшувати. Але те, що в мові щоденно вживають мільйони людей, існує і має своє несхибну вимову... Наприклад, система концтаборів у СРСР офіційно не існувала. Але цілі словники таборового жарґону викривають її наявність, її гігантичні розміри й безрадність в'язнів...".

Цей український вчений-ерудит подає ще багато інших прикладів того, яке велике значення, що про нього більшість людей рідко здогадуються, мають досліди мови, в тому числі й мовознавчі студії регіональних діялектів, говірок, жаргонів. Наприклад, саме регіональні українські говірки є найкращим джерелом вивчення мови Київської Руси.

Інший, не менш важливий, напрям діялектних дослідів має на меті вивчати історію, звичаї та „мовомислення" (ментальність) даної гілки українського народу. І такі досліди особливо важливі у тих випадках, коли йдеться про регіональні групи, які протягом тривалого часу існували у складі інших держав, у відриві від українського мовного середовища, й чиї говірки, традиційний побут і ментальність невідворотно зникають на наших очах під тиском соціяльно-політичних чинників сучасного світу.

Нове видання КІУС, НТШ в Америці та Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ має на меті зберегти важливу інформацію про діялекти однієї з найбільш загрожених гілок українського народу: українських поселень на території Румунії. Це книжка мовознавців проф. Миколи Павлюка та проф. Івана Робчука „Українські говори Румунії: діялектні тексти".

Українські говірки в Румунії здебільшого становлять продовження ареалів тих діялектів, які існують на території України. Це окраїни середньозакарпатського, гуцульського, буковинського, подільського та степового діялектів. Лише в реґіоні Банату українські говірки утворюють окремий, острівний ареал, не пов'язаний з тяглістю діялектів з території України.

Носії українських говірок Сучавщини, Добруджі, Мараморщини, Банату не зазнали відчутного впливу української літературної мови, оскільки інфраструктура україномовної освіти, культури та Богослужби на тих теренах не була досить розбудована. Тому ці говірки зберегли низку архаїчних особливостей у фонетиці, морфології, синтаксі, а особливо у лексиці, і становлять цінний матеріял для вивчення елементів староукраїнської мови.

Книжка професорів М. Павлюка та І. Робчука – важливий посібник не лише для фахівців-мовознавців, але й для тих, хто цікавиться говорами української мови, історією мови та культури українських поселень на теренах Румунії. Додаткову інформацію про книжку та її авторів можна знайти на Інтернетовій сторінці Видавництва КІУС за адресою: www.uto-ronto.ca/cius, де можна також замовити цю та інші книжки видавництва.

782-сторінкове видання „Українські говори Румунії" можна набути за 54.95 дол. в Канадському Інституті Українських Студій. Адреса для поштових замовлень: CIUS Press, 450 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, AB, T6G 2E8; тел.: (780) 492-2973.

Д-р Марко Р. Стех

„Державобудівництво в незалежній Україні"

Нещодавно в Києві та Ню-Йорку було видано книгу д-ра історичних наук, професора і віце-президента Національної Академії Наук України Станіслава Кульчицького "Державобудівництво в незалежній Україні". Ця книга є доповненою версією низки статтей автора, що були надруковані раніше, зокрема в щорічних виданнях "Українського історичного журналу" (2000, #2-4). На англійську мову книгу переклала проф. Київського національного лінгвістичного університету Наталія Висоцька.

Праця складається з 9-ти розділів, у яких автор розглядає три основні аспекти перехідного періоду держави - виникнення ринкової економіки, демократії та громадських суспільних інституцій. У книзі висвітлено досягнення та помилки націєтворчого процесу в Україні. С. Кульчицький проаналізував найважливіші події у сферах політичного, соціяльного життя країни, її економіки та міжнародних відносин, що відбулися після здобуття незалежності в Україні.

Книга англійською мовою коштує 20 дол. і її можна отримати, надіславши лист з чеком за адресою: UAAUP PO Box 491, Kent, OH 44240.

Нова книга Івана Головінського

Ім'я американського професора у галузі педагогічної психології Івана Головінського вже добре знане українському читачеві. Перш за все, популярність принесла йому видана у Києві книга „Педагогічна психологія", 1-ше і 2-ге видання котрої побачили світ минулого року. Ця книга отримала високу оцінку міністерства освіти України і стала одним з найпопулярніших підручників для вищої школи в Україні.

Нова книга Івана Головінського „Національна свідомість як рушійна сила державотворення. Психологічна інтерпретація" присвячена актуальній для сучасної України проблемі – дослідженню ролі та значення національної свідомости у процесі розбудови Української держави. Без сумніву, дана праця зіграє свою визначну ролю у науковому вивченні проблеми національної свідомости, і матиме вплив на практичне життя, зокрема на розбудову незалежної Української держави.

Автор у своїй новій книзі вивчає тривале джерело національної свідомости – від найдавніших часів до початку XXI століття. Розділ перший, „Дефініція національної свідомости", присвячений такому складному і неоднозначному питанню, як з'ясування суті національної свідомости. У розділах другому і третьому показано розвиток національної свідомости протягом різних історичних періодів буття української нації.

Особлива увага приділяється переломним історичними періодам та видатним історичним постатям, зокрема окремий четвертий розділ присвячено Тарасові Шевченкові – „Національна свідомість, висвітлена у поемах Тараса Шевченка".

На особливу увагу заслуговують розділи, присвячені поняттям і символам як показникам національної свідомости, психологічним мотивам і національній свідомості, головним світоглядним орієнтаціям, категорії героїзму як найвищому вимірові національної свідомости. Розгляд даних проблем подано по-новому. Це – важливе відкриття професора Івана Головінського для української науки, зокрема психології.

Також у своїй новій книзі автор аналізує рівень національної свідомости не тільки на материковій Україні, а й у діяспорі. Автор пише і як науковець, і як людина, котра брала участь в описуваних подіях. Спогади про Пласт, осінь 1938 року на Закарпатті, утвердження національної ідеї в таборах переселенців після II світової війни, а також у США – унікальні та надзвичайно цікаві. Елементи мемуарної літератури роблять працю цікавим, захоплюючим чтивом.

Книга розрахована на викладачів, студентів вузів, психологів, політологів, філологів, істориків, а також усіх, хто цікавиться питаннями національної свідомости та зацікавлений в утвердженні незалежної Української держави.

Ті читачі, котрі хочуть придбати книги Івана Головінського „Педагогічна психологія" та „Національна свідомість як рушійна сила державотворення. Психологічна інтерпретація", можуть писати на адресу: oksana@w-mail.com.ua. Вартість одного примірника кожної книги з пересилкою до США – 15 долярів США.

Оксана Сліпушко

Абревіятура, яка викликала жах

70 років тому, в липні 1934 року, уряд СССР створив нове загальносоюзне міністерство – Народний комісаріят внутрішніх справ – НКВД

Взагалі НКВД існував і раніше. Більшовики створили його одразу після приходу до влади в жовтні 1917 року. Очолив його Олексій Риков, майбутній голова уряду – Ради народних комісарів, який в листопаді того ж року передав цю посаду Григорієві Петровському, його ім'ям названо місто Дніпропетровськ. У березні 1919 року цей народний комісаріят очолив Фелікс Дзержинський, який одночасно керував ВЧК/ҐПУ. Якщо тодішнє НКВД мало функції поліції, то ВЧК – „надзвичайна комісія" – стала каральним органом політичного ґатунку. Репресії зростали, і в листопаді 1923 року було вирішено перетворити ҐПУ НКВД на Об'єднане державне політичне управління – ОҐПУ. НКВД звільнили від функції забезпечення державної безпеки. Війська ҐПУ були виведені з підпорядкування НКВД.

Липневі перетворення 1934 року були спрямовані на створення потужної силової структури. Формально на НКВД покладалися завдання забезпечення громадського порядку та державної безпеки, охорони соціялістичної власности, запису актів громадянського стану, прикордонної охорони, утримання й охорони виправно-трудових установ, в складі яких були ізолятори – Бутирський, Сретенський, Особливого призначення, а також Челябінський, Верхньоуральський, Суздальський та Ярославський. В них утримували багатьох представників України, передусім інтеліґенції, репресованих під час масштабних постишевських „антинаціоналістичних чисток" в Україні в 1933-1934 роках і пізніше.

Керівник НКВД Генріх Ягода прагнув продемонструвати, що НКВД існує сам по собі. Він був досвідченим чекістом (чекістами від назви ЧК – „чрезвичайной комісії" називали усіх зі служби безпеки) створив досить міцну конструкцію НКВД, яку потім можна було просто доповнювати або видозмінювати, але основа зберігалася. Він послідовно боровся за розширення впливу НКВД. Вже 1934 року в'язниці, ізолятори, виправно-трудові колонії, бюро примусових робіт було передано до складу ҐУЛаґу НКВД.

У листопаді 1934 року уряд СССР ухвалив постанову про особливу нараду при Народному комісаріяті внутрішніх справ СССР – ОСО. Цьому органу позасудових репресій надавалося право застосовувати в адміністративному, а не в судовому порядку, заслання і ув'язнення на термін до п'яти років і висилання за межі СССР.

Коли 1 грудня 1934 року було вбито видатного більшовика Сергія Кірова, ця постанова просто розв'язала чекістам руки, встановивши особливий, тобто спрощений, порядок розслідування та розгляду справ про „терористичні організації" та „терористичні акти" проти представників комуністичного режиму. Недарма цей документ називають „хартією беззаконня".

У листопаді-грудні 1935 року Генріхові Ягоді було присвоєно спеціяльне звання – генеральний комісар державної безпеки, що відповідало маршальському званню у війську. Але Сталін сказав: „Чекіст має тільки два шляхи – на висунення або до в'язниці". У вересні 1936 року всі зрозуміли, що Г. Ягоді уготований другий шлях – „першим чекістом" призначили Миколу Єжова. 15 березня 1938 року Г. Ягоду і його найближчих соратників розстріляли.

У червні 1937 року М. Єжову було надано надзвичайні повноваження і він розгорнув вакханалію насильства, що увійшла в історію під назвою „великий терор". В липні 1937 року на підставі постанови політичного бюра центрального комітету Комуністичної партії НКВД розділив репресованих осіб на дві категорії: які підлягають розстрілу чи ув'язненню в таборах, а також визначив кількість цих осіб по всіх республіках, краях і областях. Передбачалося репресувати близько 300 тисяч осіб, з них близько 75 тисяч розстріляти у встановлені терміни.

Сталін використав Єжова як безжалісного ката, а потім його роля мала змінитися. Сталінське керівництво скинуло з себе відповідальність за терор на невидимих „ворогів", які „всіляко намагалися відірвати роботу органів НКВД і прокуратури від партійної контролі й керівництва". Залишалося ліквідувати людину, яка символізувала „беззаконня". 10 червня 1939 року М. Єжова заарештували, а 4 лютого 1940 року розстріляли. В грудні 1938 року народним комісаром внутрішніх справ було призначено Лаврентія Берія, який працював до цього заступником М. Єжова. Це був такий же садист, як і Єжов.

Л. Берія вкотре заходився реформувати НКВД, який було розділено на НКВД і НКҐБ (потім ці відомства знову з'єднають і знову розділять). Л. Берія виявився, мабуть, найефективнішим керівником НКВД до зникнення цієї абревіятури в 1945 році. І тому, що його відомство зуміло займатися багатьма найважливішими для виживання сталінського керівництва питаннями (війна, атомний проєкт тощо), і тому, що сам Берія зумів забезпечити собі життя і навіть намагався після смерти диктатора захопити владу.

Мене завжди цікавило питання, що то за люди працювали у НКВД. Звісно, це були чекісти, віддані традиціям насильства, заохочуваного свого часу Леніним. Недарма, коли на декого беріївська „реабілітація" 1938 року справила надмірне враження, Сталін 10 січня 1939 року надіслав на місця таку телеграму: „ЦК ВКП стало відомо, що секретарі обкомів-крайкомів, перевіряючи працівників УНКВД, ставлять їм у провину застосування фізичного впливу до арештованих як щось злочинне. ЦК ВКП роз'яснює, що застосування фізичного впливу в практиці НКВД було допущено з 1937 року з дозволу ЦК ВКП. При цьому було вказано, що фізичний вплив як виняток, і притому стосовно лише таких явних ворогів народу, які, використовуючи гуманний метод допиту, нахабно відмовляються видати змовників, місяцями не дають свідчень, намагаються загальмувати викриття змовників, що залишилися на волі, отже, продовжують боротьбу з радянською владою навіть й у в'язниці. Досвід показав, що така установка дала свої результати, набагато прискоривши справу викриття ворогів народу... Відомо, що всі буржуазні розвідки застосовують фізичний вплив до представників пролетаріяту і притому застосовують його у найпотворніших формах. Питання, чому соціялістична розвідка має бути гуманнішою до затятих аґентів буржуазії, запеклих ворогів робочої кляси і колгоспників. ЦК ВКП вважає, що метод фізичного впливу має обов'язково застосовуватися й надалі, як виняток, стосовно явних ворогів народу, що не роззброюються, як абсолютно правильний і доцільний метод. ЦК ВКП вимагає від секретарів обкомів, крайкомів, ЦК нацкомпартій, щоб вони при перевірці працівників УНКВД керувалися цим роз'ясненням. Секретар ЦК ВКП(б) Й. Сталін".

Лицемірний евфемізм „застосування фізичного впливу" означав побиття, позбавлення сну, виснажливі нічні допити із застосуванням „конвеєра" (коли мінялися по черзі слідчі), багатогодинні „стійки", розправи з рідними і близькими на очах арештованих і багато іншого.

Придивімося до принципів відбору кандидатів для служби у НКВД нібито щоб уникнути „призову осіб з явно вираженим комплексом неповноцінности за ознаками деґенерації". Інструкція містить розділи: основні неґативні критерії; основні очевидні ознаки деґенерації; фізіологічні ознаки виродження й деґенерації; психічні ознаки виродження й деґенерації. За стилем документу відчувається, що над ним попрацювали прибічники расової доктрини. Расовий відбір має досить чіткі правила. У його основі лежить клясичний біологічний відбір, що реалізовується на рівні соціяльно неоднорідної ідеологізованої держави, яка претендує на ролю „наддержави". Однак, одіозні кадрові перетруси й чистки апарату самого НКВД не могли не спотворити й вульгаризувати важливі секретні документи.

У розділі „Основні видимі ознаки деґенерації" особливо виділено проблему національного походження кандидата: „Дуже небезпечними в соціяльному пляні за своєю психогенетичною суттю є люди походженням із змішаних шлюбів. Для кадрового відбору до НКВД важливо відсікати здебільшого осіб, в яких присутня єврейська кров. Аж до п'ятого коліна необхідно цікавитися національною приналежністю близьких родичів. Чи були в роду євреї. Всі інші міжрасові шлюби потрібно вважати позитивними". (Інструкція з'явилася в 1938 році, коли було взято курс на витіснення євреїв зі спецслужби, хоча в середині 1930-их років вони домінували у складі керівних органів НКВД).

Друга інструкція запроваджувалася для виконання керівництвом і медперсоналом виправних установ і тюрем ҐУЛаґу. Наголос робився на виявленні зовнішніх ознак деґенерації. Я впевнений, що ці документи – лише початок, і ми ще маємо виявити чимало цікавого про те, чим насправді була структура НКВД, якій нині виповнилося 70 років.

Д-р Юрій Шаповал,
Київ

Таємний арсенал КҐБ СССР

У 1978 році на замовлення керівників комуністичної Болгарії був вбитий дисидент Георгій Марков, який критикував уряд Тодора Живкова і жив у Лондоні. Болгарські провідники попросили КҐБ надати їм технічну допомогу у цьому замаху. Москва запропонувала три методи вбивства: отруєною їжею, нанесенням отрути на шкіру Маркова або ін'єкцією отрути. Було вибрано третій метод, і на мості Ватерлоо 7 вересня 1978 агент КҐБ торкнувся Маркова кінчиком парасолі. Марков вмер раптово, і тільки пізніше докладне медичне дослідження встановило причину його смерти. З'ясувалося, що парасолька була придбана у Вашінґтоні і переороблена на зброю в лябораторії ч. 12 Центрального науково-дослідного інституту спеціяльних технологій (ЦНІІСТ) КҐБ у Москві.

Сигаретниця з газом, яким М. Хохлов мав вбити Г. Околовича.

У цій лябораторії виготовили в 1954 році спеціяльний пістолет у вигляді сигаретниці, у якій лежали замасковані під цигарки отруєні кулі. Офіцер КҐБ Микола Хохлов дістав завдання вбити на Заході з цієї зброї дисидента-еміґранта Георгія Околовича з антирадянської організації Народний Трудовий Союз. Але Микола Хохлов замість виконання

(Закінчення на стор. 25)

Агент КҐБ Микола Хохлов (справа) зустрівся з Г. Околовичем, якого він мав вбити.

Таємний...

(Закінчення зі стор. 24)

дорученого попросив політичного притулку і віддав свою зброю. У 1957 році агенти КҐБ отруїли М. Хохлова радіоактивним талієм, але його з великими зусиллями вдалося врятувати.

У ті ж часи лябораторія ч. 12, у якій працювали висококопрофесійні хеміки, лікарі та інженери, виготовила серію перстнів з коштовними каменями, під якими було заховано пристрої, що вражали жертву отрутою.

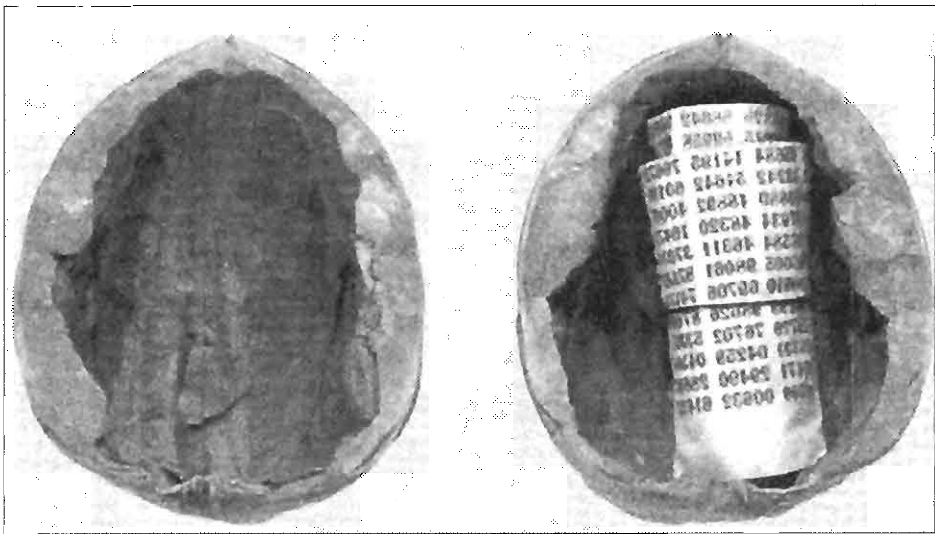
Про таємні знаряддя КҐБ і його попередників в СССР, а також спецслужб країн комуністичного бльоку можна дізнатися з книги Кейта Мелтона „Ultimate Spy", випущеної видаництвом ДК (Лондон, Ню-Йорк, Мюнхен, Мельбурн, Делі). Передмови до неї написали колишній директор ЦРУ США Ричард Гелмс і колишній керівник зовнішньої розвідки НДР Маркус Вольф. У книзі подано також довідки про розвідників західніх держав і їхнє оснащення, але особливу зацікавленість викликають розділи, присвячені діяльності зовнішньої мережі КҐБ, практично невідомі світові.

Автор розповідає зокрема про офіцера КҐБ Богдана Сташинського, 1931 року народження, який з газової зброї вбив Лева Ребета і Степана Бандеру, а в 1961 році втік до Західньої Німеччини. Є також біографічні довідки і світлини Рудольфа Абеля, генерала Юрія Кобаладзе, Конона Молодого, Володимира Петрова, Бориса Южина, інших советських шпигунів і агентів.

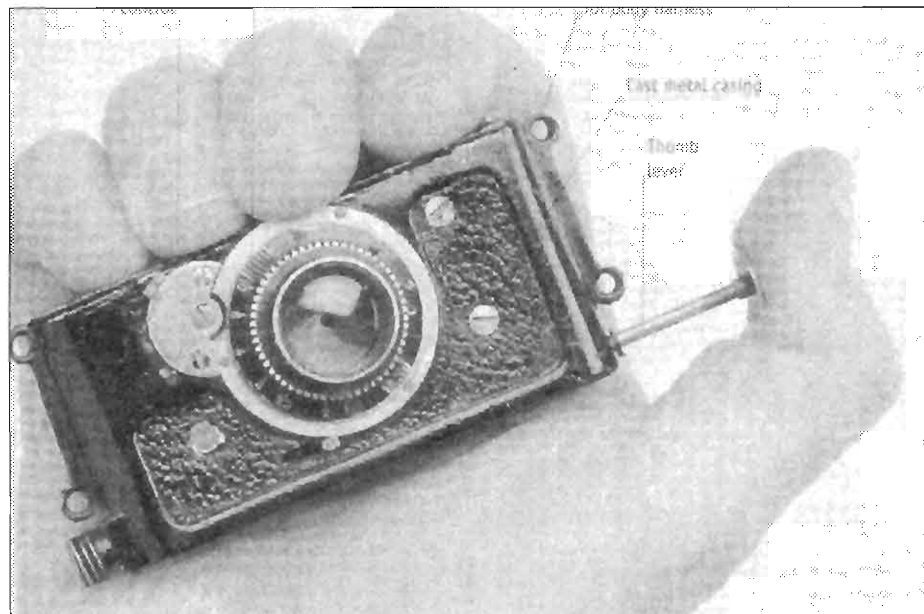
Наведено різні види шпигунського оснащення - мініятюрні засоби радіозв'язку, записування, кодування і передання інформації, перевезення зброї і заборонених матеріялів, фальшиві документи, а також справжні посвідчення і відзнаки працівників КҐБ та розвідки, їхня особиста зброя.

Арсенал КҐБ тепер належить історії. Але автор книжки пише, що після розпаду СССР в грудні 1991 року спадкоємцями КҐБ і Головного розвідувального управління стали ФСБ і Служба зовнішньої розвідки Російської Федерації. У головному бюрі розвідки в підмосковному Ясеневому і в бюрі ФСБ в центрі Москви працюють ті ж самі або такі ж самі люди, які ставлять за мету бути „очима і вухами" своєї держави. Вихованець КҐБ В. Путін, нинішній президент Росії, дбайливо відроджує колишній „щит і меч" комуністичної держави. Особливо пильно стежить аґентура за новими державами на теренах колишнього СССР, серед яких є Україна. Методи діяльности і знаряддя спеціяльних служб стали досконалішими, тому мають бути пильнішими й люди, проти яких скеровано цей арсенал.

Левко Хмельковський

Горіх, у якому аґент КҐБ перево зив кодовані повідомлення

Мініятюрний фотоапарат, який був на озброєнні агентів КҐБ і розвідки від 1949 до 1980-их років.

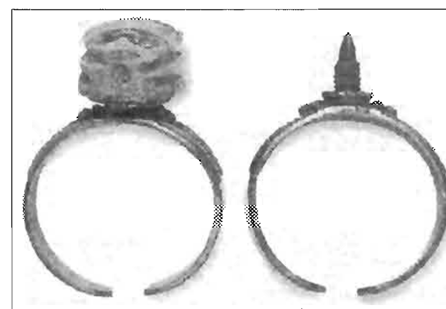
Службові відзнаки КҐБ і нинішньої Служби розвідки Росії.

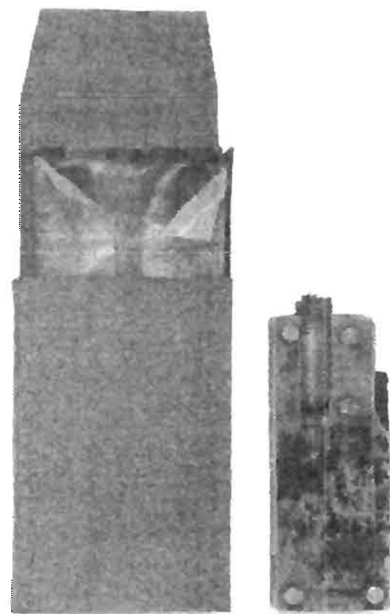
Полковник КҐБ Микола Люсьєн (1928-2000), який впродовж ряду років очолював фотодепартамент НКВД і КҐБ.

Агент КҐБ Богдан Сташинський

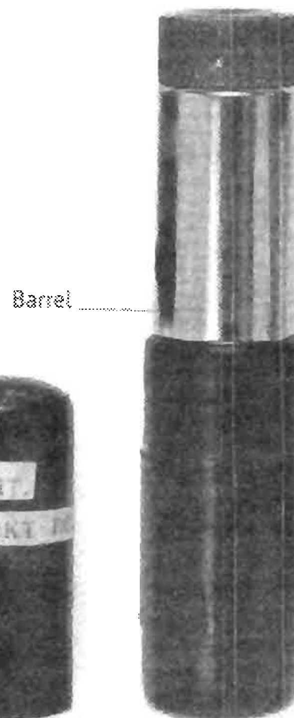
Перстень з отрутою, виготовлений в лябораторії КҐБ.

„Запальничка" з отруйним газом

Парасолька, якою вбито Г. Маркова.

Однозарядний 4.5 мм мініпістолет КҐБ, пристосований для переховування у прямій кишці людини.

Художнє слово

Марта Тарнавська

Відкриття пам'ятника

Не до мистців, не в пантеон поетів
прийшов, щоб слави лавр прийняти на чоло:
– ще не настав той час, щоб бути лиш естетом,
закривши очі на добро і зло.
Прийшов він у столицю дипломатів
– країни невідомої поет –
щоб про забутих світові сказати
беззвучним докором, що коле, мов стилет.
Прийшов він до байдужности фасаду,
прийшов, мов виклик до усіх сумлінь,
– народу мовчазного амбасадор,
посол від незчисленних поколінь.

З книги „Тихі розмови з вічністю" (видавництво „Мости", 1999 р.)

Акція „Вісла" – спалене село

Тривога, крик, дими пливуть
Перелякана мати з дітьми біжить...
О, Боже, рятуй! Куди ж батька ведуть?
Село, як пекло, почервоніло, горить.
Вже не видно в садах хат біленьких –
Чорніють вуглики з спалених хат,
А там, де була церква стара,
Зостались гори... ворожих гріхів.
Вороги палили наші села й церкви,
Безглузді раділи, реготали,
З дітьми ридали селяни босі.
В сльозах блищав вогонь, прощались.
Прощай, хатинко моя біла!
Прощай, село й мій садок!
Прощай, кринице! Чуєш, водице?
Прощай, моє поле – ох, скільки думок!
Мамо, кому ти розкажеш, як вороги
Розбудили тебе у вогні з дітьми?
І серед ночі селян босих
В незнане невільники повезли.
Палили, стріляли, руйнували,
Людей обкрадених в лагери повезли,
Кого ж судитимуть за це?
Коли повернуться вони?
Живою легендою осталось,
Там, де колись в садах цвіло село,
Кажуть люди, що чути, як мати плаче,
Сумує поле, сумують гори –
кривдою все поросло.

У полі тополя

Тополі, тополі, гнучкі та й високі
По всій Україні вони ростуть,
На хуторі, в полі й степу широкім,
І в піснях народу вони живуть.
Зажурена мати тополю садила,
Бо в серці ховала журбу,
Чи вернешся, сину, чи в бою загинув?
Подай Боже вістку та не злу!
Рости, тополенько, висока до неба,
Бога спитаєш? За гору заглянеш?
Або твої віти зелені зів'януть
І про мою долю нікому не скажеш.
Затихли гармати, остались могили,
У полі, забуті людьми,
Боролись браття за народ за волю,
Молодими вмирали вони.
Вже не вийшла мати тополю стрічати,
І син не вернувсь з війни...
Та не одна мати сина дожидала?
Серденько боліло, сльози потекли.
У полі тополю вітер нагинає
І коси її чеше щодня,
Ніхто не спитає й вітер не скаже
Як у полі тополя зросла?

Йосиф Собко,
Ню Гевен, Кон.

Ганна Черінь

Житиме вічно краса України!

Сходить річниця яскрава, нова
Величчю над Україною.
А чи літають вітанням слова
Мовою солов'їною?
Кажуть, що там, в Україні, мов
Стільки, як ріжних націй.
А як інфекція вріжеться в кров,
Мова зазнає мутацій.
Як же, а як же, в інших людей,
В наших найближчих сусідів:
Скільки змінилось державних ідей,
Скільки розмовних гібридів?
В Німеччині німці – і мова німецька,
В Туреччині – турки, і мова турецька.
В Латвії скромній – мова латвійська,
А в Україні – мова російська!
А молоді – ті не тямлять провини,
За море втікаючи з України...
Звідти Вітчизни красу прославляють
Й російськомовно за нею ридають...
Ніби погасли для нас маяки
І мужности всохли убогі запаси...
Ніби, свої розгубивши думки,
Збились ганебно із ясної траси...
Ніщо не спроможне Вітчизну зборoти!
Навіть за цю незаслужену втрату
Не згине Вітчизна! Бо є патріоти,
Що душу несуть невідступно крилату.
Житиме вічно краса України
Саме у ній наш омріяний рай.
Там виростає нова, чесна зміна,
Що принесе золотий урожай.

2004 р.

Мої дивні сни

Місяць на небі,
Мов човник у морі.
Зіроньки ясні
Освітлюють шлях.
Житньо-пшеничні
Поля неозорі
Сняться мені
В моїх дивних снах.
Все наче в казці –
Пісні солов'їні
Легко гойдають
Калину рясну.
Там, біля річки,
В широкій долині
Кінь випаса
Шовковисту траву.
Сивий туман
Вже гаями десь ходить,
Личко вмивають
Квітки у росі.
Мавки у лісі
Танок свій виводять.
Вогники два
Ось блищать у дуплі.
Нічка покрила
Красу неповторну.
В ранню зорю
Знову все оживе.
Вкриє луги
Спів пташок невгамовний,
Смуток душі
Мов туман розжене.
Земленько рідна!
Матінко мила!
Лину до тебе
У своїх думках.
Ти в цілім світі
Для мене єдина,
Де б я не була
В далеких світах.

Мирослава Терещук,
Гамільтон, Н. Дж.

Етапована юність

Уривок з повісті

Літо 1949 року видалося сухим і пекучим, хіба що два-три короткі дощі пробували напоїти спраглу землю, але їх, на жаль, було мало. Малий Петро зробив останній на нині обхід пасовиська, відділив від решти худоби своїх корову і телицю і погнав їх додому. Сьогодні вже 8 серпня, а літо і не має гадки спочивати. Хлопчина плівся поволі за худобиною і уявляв, як прийде на обійстя і вже, нарешті, відпочине від дорослих газдівських клопотів. А потім з сусідськими бахурами ще трохи потлумляться в саду, і лише почне вечоріти, мама покличуть вечеряти. Любить він цю мить, бо має змогу вгамувати голод, а ще дуже тішить його, як збирається докупи вся родина.

Вечірньої пори Михайло був удома. Хлопчина щиро позіхнув, ще раз прокрутив у своїй голівці дорогу на пасовище і, вже засинаючи, почув, як десь далеко щось кілька раз тужно гупнуло, так наче вдарив грім. Але звідки йому взятись серед чистого літнього неба? А грім таки вдарив, але земний. Петрусь прокинувся від різких чоловічих викриків. За вікном несміливим світанком прокидався день 9 серпня 1949 року. У дверях стояли два дебелі молодики зі зброєю, а між ними трохи щупліший і старший, з кобурою, вояк тримав у руках папірець, і виголошував команди: „Два часа на сборы! Взять только нєобходимоє! За прєдєли двора виходіть воспрєщаєтся!".

Михайло з татом зібрали всі пожитки в дві старі верети і винесли їх на двір. Тато погладив сина по голівці і пішов запрягати в підводу свого єдиного „куркульського" коня. Потім вивів з стайні корову і телицю, які гуділи і ревли, мабуть, відчуваючи розлуку. Дві години, відведені на збирання, завершились командою: „Трогай!" Уся родина – жінки з пожитками на возі, чоловіки обабіч, худобина позаду, рушили до центру села. Конвоїри – три спереду і два з боків – супроводжували свій ясир. У центрі села чекали всенький день. Мама, плачучи, просила конвоїрів, щоб їй дозволили здоїти корову, бо дитина хоче молока. Їй дозволили, але по полудні. Коли Петрикові дали в горнятко молока він мало не захлинувся, бо то була перша їжа, яку він взагалі за цілий день вжив. Під'їхала вантажна машина, їх поспіхом загнали на кузов...

Їхали, спочатку до Тисьмениці, а звідти до Коломиї. Люди в кузові утворили три купки, усередині яких сиділи дорослі, а довкола, привалені, нашвидкоруч зібраними селянськими пожитками, тулились, шукаючи тепла, голодні і втомлені діти. Біля залізничного вокзалу, при в'їзді в Коломию, стояв стародавній костел. До нього під'їхала вантажівка. З подвір'я чулась лайка солдатів. Перехрестившись, попритулювались одне до одного, пообіймались і заснули.

Тридцять перше серпня починалось, як годиться, зі сходу сонця. Квапом підняли жителів костелу. І ось вже сіра маса під пильним наглядом конвоїрів поповзла до залізничного вокзалу. Біля перону, стояли вагони, в яких возять худобу. Петрик дивився і думав, навіщо єдине віконце у вагоні переділене посередині залізною пластиною. Адже худоба через нього не пролізе, а людина змогла б. Люди залазили до вагону неохоче, зате солдати ввихалися, неначе ошпарені окропом. Петрусь не міг зрозуміти, чому вони такі жорстокі. У вагоні, їх набралось аж п'ятдесят четверо душ. Мовчки, в безмежній тузі, вкладались спати. По кутах і до стіни, що навпроти дверей на висоті близько метра, були прибиті дерев'яні нари. Людей було багато, тому староста поділив всю площу нар порівну між пасажирами. Кожному припало по дощині шириною трохи більше десяти сантиметрів. Посередині тимчасової домівки була дірка в підлозі, накрита металевою кришкою.

Десь опівночі, коли шум стих, невидимий коваль вдарив в крайні вагони, після чого міцна рука рвучко шарпнула ланцюг ешелону то в один, то в протилежний бік і спершу помалу, а далі хутчіш і хутчіш вони поїхали. Ще через місяць дороги, відчутно похолодніло. Хлопець чув, як дорослі казали, що вони вже за Уралом. А ще через тиждень в їх вагоні померла стара жінка, потім померла ще одна. Її, як і ту першу, поклали біля дверей, а вдосвіта, як лише потяг зупинився, вояки взяли за кінці верету і, мов мішок з грісом, кинули на вантажівку. Після побаченого, Петрик почав боятись засинати, а якщо і лягав спати, то тільки тримаючи міцно або тата, або Михайла за руку.

Коли завершувались три місяці їхнього тяжкого ешелонного блукання, вони перетнули границю Амурського краю. Світ на новій станції зустрів їх нелюдським холодом, стійким перегаром і добірною, масною лайкою солдатів, а ще мелодією, яку неможливо було не слухати. На пероні, оточений солдатами, сидів на стільчику чоловік у фуфайці, задубілими пальцями грав на гармошці вальса, і хриплим густим басом тягнув „Тіхо Амур свої волни нєсьот..."

Ігор Рибчин
м. Тлумач, Івано-Франківської обл.

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040
Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail:roxolanaltd@roxolana.com
web:www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* *Додаткова оплата за доставу*
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості европейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

$100 - $8	$500 - $25	$900 - $45
$200 - $14	$600 - $30	$1000 - $50
$300 - $18	$700 - $35	$1500 - $75
$400 - $20	$800 - $40	$2000 - $100

Маємо ліцензію на пересилку долярів.
Також пересилаємо в інші країни.
• ***Достава $10 за кожне замовлення***

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Великодній" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 ґалон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – Західня Україна; $15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

ЙОСИФ КУПЧАК
власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні европейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: **(732) 442-4660**

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ – СВОБОДУ"!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

Нові авта!!!

Якщо Ви ще не придбали *нове* авто, то саме зараз час на купівлю!

1 рік -	2.50%
2 роки-	3.25%
3 роки-	3.75%
5 років-	4.50%

2.50%
ОДНОРІЧНА ПОЗИКА НА КУПІВЛЮ НОВОГО АВТА

Федеральна Кредитова Кооператива
Самопоміч Нью Йорк

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310

Вигідно розташовані філії:

ФІЛІЯ В КЕРГОНКСОНІ:
6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРІЇ:
32-01 31ST Ave. Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:SRNYFCU @aol.com ІНТЕРНЕТ: www.selfrelianceny.org Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:1-888-SELFREL

YURI INTERNATIONAL

TRADE, TRAVEL, PARCEL SERVICE

Пакунки, авіяквитки, доляри, харчі, бандеролі, візи з Америки і Канади до: України, Росії, Білорусі, Молдови, Балтії, Польщі, Середньої Азії та Кавказу

- Запрошення до Америки, візи в Україну, продовження віз в Америці
- Відвозимо і зустрічаємо на летовищах Львова, Києва, Москви, Торонто і Нью-Йорку
- Допомагаємо полагодити еміграційні справи з „Green Card"
- Відправляємо пакунки з України до Америки і Канади

Відбираємо пакунки з кожного дому в Америці

Відеотрансфер PAL/SECAM – NTSC

Дзвінки в **Україну 14¢ за хвилину • Москва 4¢ за хвилину**

4166 Union RD., Cheektowaga, NY 14225

(716) 630-0130 • Fax: (716) 630-0133

E-mail: Yuriinter@hotmail.com

Web-Site: www.yuriinter.com

• ЗНАЙОМСТВА •

Дівчина, проживаюча в Нью-Йорку, 30 років, медичний працівник, бажає познайомитись з громадянином США для створення сім'ї.

Тел.: (646) 479-2372

Пенсіонер з Фльориди хоче познайомитися з українкою 60-67 років для серьозних відносин.

Тел.: (941) 255-9122

• ПРАЦЯ •

Старший пан пошукує господиню середнього віку з досвідом у варенні і прибиранні хати. Переїзд оплачений, праця від вересня до грудня.Окрема кімната, лазничка, добра платня в залежності від досвіту. Обов'язкове добре знання української мови. Дзвонити після 2-ої год. по пол.

(303) 798-9083

Можна також писати:

Bohdan Wynar

6008 South Lakeview St.,

Littleton, CO 80120

• НА ПРОДАЖ •

Хата на продаж: 4 спальні, 3 лазнички, близько „Throughway", крамниць, півгодини від Союзівки, 1+ акра землі, 279,000 дол. Halyna Barannik, Paula J. Kitchen Real Estate.

Tel.: (845) 339-8015

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксусових кораблях;
- пересилку грошей через **„WESTERN UNION"**
- квитки на літаки з **НЬЮ-ЙОРКУ до:**

„FINNAIR"		**„AEROSVIT"**	
Ст. Пітербург	$660 + податок (RT)	Київ	$645 + податок (RT)
Москва	$610 + податок (RT)	Львів	$725 + податок (RT)
Рига	$610 + податок (RT)	Івано-Франківськ	$725 + податок (RT)
Вільно	$610 + податок (RT)	Одеса	$725 + податок (RT)

Нові спеціяльні ціни на **ВЕРЕСЕНЬ 2004 р.**:

„MALEV" (Мадярська авіялінія) до Києва – **$ 560 + податок (RT)**

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

http://www.albatravel.com **e-mail:albatravel@aol.com**

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

79¢ за фунт

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіяквитки в Україну та з України, зробити візи до України.
До вибору 99 взірців хусток!
Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за $10.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

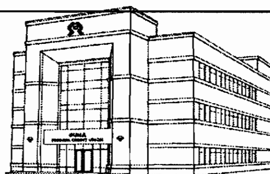
SUMA (Yonkers) Federal Credit Union

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Пропонує

Найновіші, Найшвидші і Найвигідніші Послуги.

- *Вікно Каса (Drive thru teller window)*
- *Mon-Tru: 8:00 A.M. – 3:00 P.M. Fri: 8:30 A.M. – 8:00 P.M.*
- *ATM машина – 24 години, 7 днів*
- *Додаткові години урядування*
- *Обслуга від понеділка до суботи*
- *Ранні і вечірні години урядування*
- *Позики на землю (vacant land loans)*
- *Позики на будову (construction loans)*

Тільки у нашій кредитівці СУМА в Йонкерсі Вам не потрібно шукати за паркуванням, платити за паркування і висідати із машини. Всі Ваші фінансові справи можна полагодити дуже швидко через Вікно Каси (Drive – thru teller window), а також дістати гроші у вигідний для Вас час через АТМ машину.

Головне Бюро:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701-6841
Phone: (914) 220-4900
Fax: (914) 220-4090
Monday-Thursday: 9:00 A.M. – 3:00 P.M.
Friday: 9:00 A.M. – 8:00 P.M.

Філія у Йонкерсі:
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: (914) 965-8560
Fax: (914) 965-1936
Tuesday - Thursday: 3:00 P.M. – 8:00 P.M.
Saturday: 9:30 A.M. – 12:30 P.M.

1-888-644-SUMA
E-mail: Sumayonfcu@aol.com

Філія у Стемфорді:
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Road, Stamford, CT 06902
Phone/Fax: (203) 969-0498
Tuesday, Wednesday, Friday:
4 P.M.–8 P M.

Філія у Спрінг Валі:
Ukrainian Hall
16 Twin Ave., Spring Valley, NY 10977
Phone: (845) 356-0087 • Fax: (845) 356-5335
Tuesday, Friday:
5:30 P.M. – 8:30 P.M.

Дирекція Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА

DNIPRO

26499 Ryan Rd.
Warren, MI 48091
(586)759-6563

АВІЯКВИТКИ В УКРАЇНУ
туди і назад
починаючи від
$640.00

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
за фунт **79 ¢**

Картки Телефонічні до України $10.00

Переписуємо відеокасети з Европейської на Американську систему і навпаки

ВІЗИ І ЗАПРОШЕННЯ ДО УКРАЇНИ

ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ

Пачки в країни Балтії, Польщу, Росію, Білорусь, Молдову, Чехію і Словакію

Ukrainian Gift Shop

11758 Mitchell
Hamtramck, MI 48212

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Світлій пам'яті д-ра Модеста Ріпецького

(1921 - 2004)

Ділимося сумною вісткою з медичною громадою та українським громадянством, що 28 червня 2004 р. відійшов у вічність визначний лікар-патріот та заслужений редактор і видавець „Літопису УПА" св. п. д-р Модест Ріпецький.

Прожив він 82 з половиною років, сповнених професійною і громадською працею для визволення України, якого дочекався в 1991 році. Народився він 27 грудня 1921 р. у Львові, в родині знаного судді Теодозія та Кароліни Ріпецьких. У родині було ще три доньки і син. Найстарша Ольга - доктор філологічних наук і професор на катедрі германістики Державного університету ім. Івана Франка у Львові, Марія - лікар-педіятр, Тереса - фармацевт, наймолодший, Роман - кандидат біологічних наук і старший працівник Інституту екології Національної Академії Наук у Львові.

Своє навчання Модест розпочав у Рідній школі ім. Тараса Шевченка, а середню освіту здобув у філії Української академічної гімназії у Львові. В 1940 році розпочав медичні студії у Медичному інституті у Львові, які перервав у 1944 р. через воєнні дії. Як член ОУН, вступив під псевдонімом „Горислав" в УПА. За браком дипломованих лікарів, мусів взяти на себе функції лікаря у Лемківському курені. У повстанських відділах перебував до 1947 р., і у вересні того ж року пробився з рейдовими частинами УПА до Німеччини. Тут продовжував свої студії на Медичному факультеті Університету ім. Фрідріха Александра в Ерлянгені, де в 1951 р. отримав диплом лікаря. Захистив докторат у 1956 р. в Університеті Людвіка-Максиміліяна в Мюнхені. Висліди його докторської праці були поміщені в окремій статті журналу „Münchener Medizinische Wochenschrift".

Д-р Модест Ріпецький залишився працювати асистентом в університетській клініці і рівночасно продовжував свою науково-дослідницьку працю. У Мюнхені він одружився в 1949 р. з медсестрою Українського Червоного Хреста Марійкою Боднаренко, яка була також зв'язковою УПА під псевдонімом „Оксана", а потім стала його вірною дружиною на все життя. У Мюнхені народився їхній перший син Андрій.

В 1957 році родина Ріпецьких еміґрувала до Америки, де д-р Модест відбув нострифікацію і спеціялізацію та почав свою приватну лікарську практику в Гарвей, Іл. Після закінчення спеціяльних курсів працював сімейним лікарем. В 1979 р. перейшов спеціяльні іспити і дістав посвідчення „Diplomate F.P." Весь час лікарської практкики він дбайливо опікувався своїми пацієнтами, які його любили і шанували, та часто зверталися до нього за порадами у своїх особистих проблемах.

Св. п. д-р Модест Ріпецький належав до кількох американських медичних товарств та до УЛТПА. Син Андрій закінчив медичні студії і теж став лікарем-психіятром, одружився з Рутою Панчук, яка обдарувала батьків двома внучками - Маєю і Зоєю. В 1958 році народився Ріпецьким другий син, Юрко, який також закінчив медичні студії і став лікарем-рентґенологом. Він одружився з Наталею Коленською, з якою виховує двох синів - Адріяна і Данилка.

Св. п. д-р Модест Ріпецький

В 1998 році, на 77-му році життя, д-р Модест Ріпецький відійшов на заслужену емеритуру, та переїхав жити ближче сина Андрія і внуків, де вони мали змогу частіше відвідувати церковні та культурні імпрези в Чикаґо. Крім своєї професійної праці, д-р М. Ріпецький був ініціятором і редактором-видавцем „Літопису УПА" (вийшло вже понад 50 томів). Він також підтримував видання при Лікарській комісії НТШ у Львові, а саме „Лікарські збірники" на пошану визначних українських лікарів - проф. Маріяна Панчишина, д-ра Софії Парфанович, д-ра Юрія Липи, проф. Василя Плюща та інших.

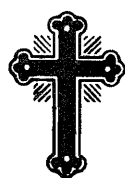
В 2002 р., з нагоди його 80-ліття, родина і друзі з УПА та приятелі влаштували йому гарне прийняття в Українському культурному осередку в Чикаґо.

Останніми роками він хворів, а при кінці червня цього року дістав тяжкий вилив крові у мозок і помер. Поминальну Панахиду відправив о. Володимир Гудзан 1 липня в похоронному заведенні Музики, де після відправи мали прощальні слова Микола Кулик від адміністрації „Літопису УПА", Ірена Камінська від друзів УПА, д-р Павло Пундій від колег-лікарів та від НТШ, проф. Петро Потічний від редакції „Літопису УПА", та д-р Богдан Харкевич від Управи УЛТПА, а старший син Андрій подякував рідні і приятелям за участь в похоронах.

2 липня похоронні відправи провів о. Олександер Авраменко в катедрі і на цвинтарі св. о. Миколая. Поминальна тризна відбулася в Українському культурному осередку в Чикаґо.

Вічна і славна Йому пам'ять!

Д-р Павло Пундій

Дирекція, Управа та працівники Українського Національного Музею в Чикаґо діляться сумною вісткою, що 28 червня 2004 р. відійшов у вічність

бл. п.

д-р МОДЕСТ РІПЕЦЬКИЙ

нар. 28 червня 1921 р. в Україні.

Великий патріот України та української громади Америки, ветеран УПА, відданий музейній справі та історії збереження пам'яті про героїчне минуле Української Повстанської Армії. Пам'ять про цю світлу і добру людину залишиться назавжди у наших серцях.

Дружині Марії, синам д-рові Юрієві з дружиною Наталією та д-рові Андрієві з дружиною Рутою, чотирьом онукам, також родині в Америці і Україні складаємо щирі співчуття. На збереження документів про діяльність УПА та оформлення експозиції на Український Національний Музей в Чикаго

родина, друзі та приятелі склали вінок пам'яті бл. п. д-ра М. Ріпецького.

Подаємо список жертводавців:

по	200 дол.	д-р Роман і Марія Дикуни, д-р Богдан і Лариса Іванець;
	250	д-р Лев Дорожинський з родиною;
	150	д-р Юрій і Арета Куріца;
по	100	Ярослав і Марія Ганкевичі, д-р Юрій і д-р Софія Грицеляки, д-р Сюзет Пелтьї та Джон Торп, д-р Ярема і Ірина Скірники, д-р Василь і д-р Дарія Маркусі, д-р Мирослав і д-р Олександер Коленські, Олег і Люба Скуб'яки, д-р Данило і д-р Христина Григорчуки, Володимир і Марко Сорочаки, Об'єднання українських ветеранів Америки, Лариса Долинюк;
	75	Филис і Жан Якоби (Jakoby);
по	50	Наталія Масник, Юрій Масник, Марджі і Ґорран Шиф, д-р Євген Марія Ковальські, д-р Василь і Марія Марчуки, Андрій Чичула, Ігор і Олена Матвіїшини, д-р Богдан і Джоан Целевичі, Христина Мурська, Іванна Горчинська, Наталія Іванів, д-р Андрій і д-р Таїсія Бровар;
	30	Володимир і Лариса Палії;
по	25	д-р Богдан і Христина Дзюк, Rev. Гордон і Глорія Торп, Лідія Ткачук, Жанет і Луїс Стесл, Ян і Надія Хойнацькі, Петро Ганчар, Дмитро і д-р Наталія Григорчуки, Галина Вигінна, Олена Харкевич, Олена Смолинець, Оксана Мельник, Мері-Ан Піхос (Pechous)...
по	20	Орест і Дарія Городиські, Джейн Карлі, д-р Петро і Ірена Поповичі, д-р Ерест і Зірка Бурачинські;
	10	Люся Самбірська, Олег Веселовський.

Вічная пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що в понеділок, 24 травня 2004 р. відійшов у Божу вічність на 79-му році життя, по тяжкій хворобі, наш найдорожчий МУЖ, ТАТО та ДІДО

бл. п.

ОЛЕКСІЙ БОЙКО

нар. 3 квітня 1925 р. в селі Ободи, Сумська обл., Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 28 травня 2004 р., о год. 9-ій ранку в каплиці при цвинтарі Hansen Desert Hills Mortuary, Scottsdale, AZ.

Відправи Святої Літургії в православному обряді і похорон провів о. Василь Бучак.

У смутку залишені:

дружина – РОЗАЛІЯ
син – ПЕТРО з дружиною ХРИСТИНОЮ
внуки – ТИМІШ, МАРКО
сестра – ВІРА
та дальша рідня в Україні.

Нехай сниться йому Україна, яку він дуже любив.

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ В США
З ОСІДКОМ В НЮ-ЙОРКУ

ділиться сумною вісткою із українською громадою,
що 20 липня 2004 р. відійшла у вічність

св.п.

ОЛЯ БУРТИК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 21-22 липня 2004 р., а відтак тіло св. п. Олі Буртик похоронено на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Управа Фундації Українського Вільного Університету
висловлює наші глибокі співчуття мужеві Покійної
мгр Іванові Буртикові, дітям, внукам та всій родині.

Вічна Їй пам'ять!

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ В США

У ДВАДЦЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого найдорожчого і незабутнього МУЖА

бл. п.

д-ра ІЛЛІ АНДРУСЯКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови в Дітройті (Савтфілд, Миш.)
у неділю, 8 серпня 2004 р.;
в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного
в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.;
в церкві Успення Пресвятої Богородиці, в Люрді;
в Українській Православній Церкві, в Бразилії.

Про молитви за душу Покійного просить
дружина МАРІЯ

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОГО ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА, СИНА, БРАТА і ВУЙКА

бл. п.

д-ра дантиста АНДРІЯ СЛИЖА

яка припадає 12 серпня 2004 р., будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в католицьких церквах:
Phoenix, Arizona; Flourtown, Pennsylvania; Georgetown, Texas; Львів, Україна; Івано-Франківськ, Україна; Отиневичі, район Жидачів, Україна.

Родину, приятелів і знайомих
просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

дружина – ШЕРИЛ з донею СЯСЕЮ
батьки – ІРИНА і РОМАН
сестри – СОНЯ
– НАДЯ з родиною
брат – МАРКО з родиною.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ МОГО ДРУГА

ред. ЯРОСЛАВА ГАЙВАСА

складаю пожертву 200 дол.
на Київське Бюро Українського Конґресового Комітету Америки.

Дітям і Родині висловлюю щирі співчуття.

ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ

В ПЕРШУ НЕЗВИЧАЙНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА, ВУЙКА і ШВАҐРА

бл. п.

д-ра прав

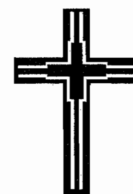
ВІКЕНТІЯ ШАНДОРА

яка припадає на 11 серпня 2004 р.
будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

- в українській католицькій церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Ню-Бронзвику, Н. Дж. – 8 серпня 2004 р., о год. 11:30 ранку;
- в українській католицькій церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й., – 14 серпня 2004 р., о год. 8-ій ранку;
- в катедральному храмі в Ужгороді, Україна;
- в церкві в Баранинцях, Україна;
- в монастирі оо. Василіян в Пряшеві, Словацька Республіка;
- в каплиці сестер Василіянок в Пряшеві, Словацька Республіка.

Про молитви за спокій душі Покійного просить
дружина ОКСАНА ШАНДОР з родиною

У смутку повідомляємо, що в неділю, 11 липня 2004 р.
відійшла у вічність

бл. п.

МАГДАЛИНА ЯСЕЙКО

нар. 5 листопада 1925 р. в малому селі близько Львова, Україна.
Дочка покійних Семена Бойка і Анастазії з дому Трубич.

У 1949 році разом з мужем Григорієм еміґрувала до Америки, замешкала в Ню-Йорку. Від 2000 року мешкала в La Grangeville N.Y. Покійна була активною членкою української католицької церкви св. Володимира в Ґлен Спей, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ провів о. Марк Гірняк в п'ятницю, 16 липня 2004 р. в українській католицькій церкві св. Володимира. Тіло спочило на українському цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

У смутку залишені:
муж – ГРИГОРІЙ
сини – МИРОН з дружиною РОБІН
– ВОЛОДИМИР з дружиною ДЖОЕН
– РОМАН з дружиною РОЗМАРІ
брат – ТЕД БОЙЧУК з родиною
сестри – МАРІЯ МЕУШ
– АННА ЗВАРИЧ з родиною
7 внуків – ДАРІЮШ, НАДЯ, ХРИСТОФОР, МИХАЙЛО, КАРІНА, МАТЕЙ і АДАМ
правнуки – ДЖАРЕТ і ЛОҐАН
та ближча і дальша родина.

Вічна Її пам'ять!

У ДВАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.
ТЕОДОРА ЛЕШКА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у слідуючих церквах:

В п'ятницю, 6 серпня 2004 р.

в церкві св. Юра в Ню-Йорку о год. 9-ій ранку;
в церкві св. Івана Хрестителя в Синевидську Вижнім, Україна;
в церкві св. Тройці в Дрогобичі, Україна;
в катедрі св. Юра у Львові, Україна.

В понеділок, 9 серпня 2004 р.

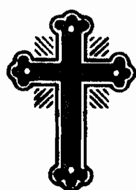
в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері о год. 8:30 ранку.

В п'ятницю, 6 серпня, о год. 11:30 ранку відбудеться

ПАНАХИДА

на могилі Покійного на цвинтарі
св. Андрія Первозваного в С. Бавнд- Бруку, Н.Дж.

син – ЯРОСЛАВ з дружиною АЛЛОЮ
внучка – АДРІЯНА

З глибоким жалем ділимося з рідними і приятелями сумною вісткою, що після короткої але важкої недуги, 21 липня 2004 р., відійшов у Божу вічність наш найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.
МИКОЛА ПАЛЮХ

нар. 26 листопада 1917 р. в Ярославі, Україна.

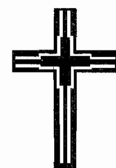
Залишилися в глибокому смутку:
діти – ОЛЯ СТАВНИЧА з чоловіком ЯРКОМ
– ОРИСЯ ФИШЕР з чоловіком БИЛОМ
– ІГОР з дружиною ОЛЕЮ
внуки – МІСЬО СТАВНИЧИЙ з дружиною ЛОРОЮ
– ДАРІЯН ФИШЕР
– АНЯ ПАЛЮХ
сестра – МАРІЯ ЧОРНА
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 24 липня 2004 р. в українській католицькій церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й.

Покійного поховано на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Просимо згадати Покійного в своїх молитвах.
Вічна Йому пам'ять!

Бажаючих вшанувати пам'ять покійного Миколи родина просить складати пожертви на Ukrainian Museum, 203 Second Avenue, New York, NY 10003.

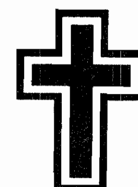

З приводу відходу у вічність

бл. п.
ВАСИЛЯ ПАСТУШКА

який відійшов до Всевишнього по заслужену заплату, 14 липня 2004 р., висловлюю глибоке співчуття засмученій дружині ТЕОДОЗІЇ і всій родині Покійного

ОЛЕКСАНДЕР КОБАСА, Вілліямставн, Н. Дж.

У смутку повідомляємо, що 23 липня 2004 р. відійшов у вічність

бл. п.
ЕВГЕН ШАФРАН

Залишені в смутку:
дружина – ҐЕРДА
донька – СОНЯ
син – БОРИС з родиною
сестра – МИРОСЛАВА
внуки – МИКОЛА
– МАТВІЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 27 липня 2004 р. в українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., а відтак тіло спочило на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 25 липня 2004 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.
ОЛЕКСА ГУРЯК

нар. 1918 р. в Нагачеві, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 28 липня 2004 р. в Українській Баптистській Церкві в Норт Порті, Фла. Похований на Gulf Pine Memorial Garden Cemetery, Englewood, FL.

У смутку залишені:
дружина – НІНА
дочка – МАРУСЯ з чоловіком РОНІ
син – ОЛЕКСА мол., з дружиною БАРБАРОЮ
внуки – ХРИСТИНА з родиною
– РОНІ мол.
– ДВІН
– ДЖЕРЕМІ
– ОЛЕКСА III
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оцісдавська 973-292-9800 #3040*

- Багаторазові **5-річні візи** в Україну за 185 дол.
- Сприяємо в оформленні і отриманні українських пашпортів нового взірця.

XENIA AGENCY
10241 Rt. 23A,
Hunter, NY 12442
Тел.: (518) 263-4391

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:
- **книжки** (в твердій і м'якій оправах)
- **журнали** (з експедицією, або без)
- **канцелярійні друки**
- **весільні запрошення** (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!

973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

JOHN A. LIPOWSKI, ESQ
АДВОКАТ
60 Washington Street,
Morristown, NJ 07963
- Компенсації в наслідок аварії на роботі
- Банкрутство

Безкоштовні консультації в адвокатському бюрі
(973) 540-9127

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983
- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіціяльні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St.#1211 **Phone: (212) 541-5707**
New York, NY 10107 **Fax: (212) 262-3220**
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
929 дол.+tax (round trip)
529 дол.+tax (one way)
Київ
799 дол.+tax (round trip)
450 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply

РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA „LIDIA"
SUZANNA SAPOWYCZ
128 E. Crocus Rd.
Wildwood Crest, NJ 08260
Tel. (609) 522-3348

Фірма „КАРПАТИ"
Licence № 113486759
Виконує малі і великі роботи. Переробляє хати, лазнички, направляє дахи, виконує цементні праці, а також малює назовні і всередині (handyman) сантехнічні і електричні роботи – **Василь Чолак**
Тел.: (718) 937-1021
Beeper: (917) 935-0280

• КУПІВЛЯ-ПРОДАЖ •

ПРОДАЄТЕ СВІЙ БУДИНОК?
Зателефонуйте до нас!
Купуємо
6-60 родинні будинки
Charles Podpirka
JRC Management LLC
(718) 459-1651

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПОСИЛКИ З ОДЕЖЕЮ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!